

Udkast 24.03.2021

Forslag

til

Lov om ændring af lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink og lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet

(Udvidelse af kredsen af kompensationsberettigede følgeerhverv, regler om krav om miljøtilladelser m.v., regler om ansøgning, frister og dokumentationskrav, regler om statens overtagelse af erstattede aktiver og adgang til nedrivning og bortskaffelse m.v., regler om klageadgang og søgsmålsfrister, m.v.)

§ 1

I lov nr. 2185 af 29. december 2020 om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 5, indsættes efter »loven«: », herunder opgaver vedrørende nedrivning, fjernelse og bortskaffelse af aktiver som nævnt i §§ 8 a og 8 b«.

2. I § 8, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter herudover regler om, at der kan ydes kompensation til følgeerhverv, som udlejer stald- og burkapacitet til minkproduktion i Danmark, samt pelserier, som betjener minkproduktion i Danmark.«

3. I § 8 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at tilladelser eller godkendelser efter anden lovgivning er en betingelse for tildeling og udbetaling af erstatning og kompensation efter regler fastsat i medfør af stk. 1-3.«

Stk. 4 bliver herefter til stk. 5.

4. I § 8, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »stk. 1-3«: », herunder regler om ansøgning, frister, oplysnings- og dokumentationskrav samt krav om revisorattestation«, og i 2. pkt. indsættes efter »myndigheder, der skal behandle sagerne,«: »samt om deres virksomhed og sekretariatsbistand,«.

5. I § 8 indsættes efter stk. 4, der bliver stk. 5, som stk. 6-9:

»Stk. 6. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at oplysninger, der afkræves til brug for behandlingen af sager efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, skal afgives på tro og love.

Stk. 7. København Fur International A/S videregiver efter anmodning fra Fødevarestyrelsen visse nærmere angivne oplysninger om minkavlernes salg og afregning hos København Fur International

A/S til brug for behandling af sager efter regler fastsat i medfør af stk. 1 og 3.

Stk. 8. Krav på erstatning og kompensation efter regler fastsat i medfør af stk. 3 kan ikke overdrages, herunder eventuelle krav på forskud på erstatning og kompensation, før kravet er indtrådt. Aftaler om sådanne overdragelser er ugyldige.

Stk. 9. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om fordelingen og udbetalingen af erstatning og kompensation, som fastsat efter regler udstedt i medfør af stk. 3, herunder om erstatningens og kompensationens fordeling mellem rettighedshavere.«

6. Efter § 8 indsættes før overskriften før § 9:

»**§ 8 a.** Ved fastsættelsen af erstatning eller kompensation efter regler fastsat i medfør af § 8, stk. 3, for minkavl, opdræt af mink med henblik på videresalg af levende dyr, pelseri, som har været drevet i tilknytning til en minkvirksomhed, eller udlejning af stald- og burkapacitet, er det et vilkår for erstatningen eller kompensationen, at staten erhverver ret som nævnt i stk. 2 og 3 over de aktiver, der er ydet erstatning eller kompensation for.

Stk. 2. Ved erstatning eller kompensation for fast ejendom er det et vilkår for erstatningen eller kompensationen, at staten erhverver ret til bortskaffelse af bygninger, bygningsinstallationer m.v., der er en del af den faste ejendom. Retten til bortskaffelse omfatter ret til nedrivning og fjernelse af bygninger m.v. samt ejendomsret til de bortskaffede aktiver. Staten afholder udgifterne til nedrivning og fjernelse af bygninger m.v. Staten afholder ikke andre omkostninger, herunder omkostninger til anden oprydning eller forureningsbekæmpelse. Staten oppebærer eventuelle indtægter i forbindelse med de bortskaffede aktiver.

Stk. 3. Ved erstatning eller kompensation for løsøre, herunder driftsmateriel og driftsinventar, er det et vilkår for erstatningen eller kompensationen, at staten erhverver ejendomsret til løsøregenstandene.

Stk. 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om de forhold, som er omfattet af stk. 1-3, herunder om, at det er et vilkår for erstatningen eller kompensationen, at modtagere af erstatning eller kompensation aktivt skal bidrage og medvirke til, at staten erhverver de fastsatte rettigheder efter stk. 1-3. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at visse aktiver som nævnt i stk. 2 og 3, herunder efter anmodning fra den enkelte minkavler eller følgeerhvervsvirksomhed, ikke overtages og dermed heller ikke erstattes eller kompenseres.

§ 8 b. For følgeerhverv, som ikke er omfattet af § 8 a, er det et vilkår for kompensationen, at staten ved fastsættelsen af kompensation efter regler fastsat i medfør af § 8, stk. 3, erhverver ejendomsret til den faste ejendom, løsøre, immaterielle rettigheder og alle øvrige aktiver, som ejes af og blev anvendt i den minkrelaterede virksomhed, uanset graden af anvendelse i den minkrelaterede virksomhed, og som der ydes kompensation for.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om de forhold, som er omfattet af stk. 1, herunder om, at det er et vilkår for kompensationen, at modtagere af kompensation aktivt skal bidrage og medvirke til, at staten erhverver de fastsatte rettigheder efter stk. 1. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at visse aktiver som nævnt i stk. 1, herunder efter anmodning fra følgeerhvervsvirksomheden, ikke overtages og dermed heller ikke kompenseres.

§ 8 c. Det kan fastsættes som et vilkår for erstatning og kompensation efter regler fastsat i medfør af § 8, stk. 3, at modtagere af erstatning eller kompensation aktivt skal medvirke til at give de involverede myndigheder og deres repræsentanter adgang til de erstattede eller kompenserede aktiver og den ejendom, hvorpå de befinder sig, med henblik på besigtigelse, nedrivning, bortskaffelse eller anden hermed forbunden aktivitet.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om de forhold, som er omfattet af stk. 1, herunder om krav til oprydning, friholdelse af adgangsveje og om passende varsel før påbegyndelse af nedrivningsarbejde m.v.

§ 8 d. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om kompensation for rimelige omkostninger afholdt af minkavlere og følgeerhverv i perioden frem til fastsættelsen af erstatning eller kompensation efter regler fastsat i medfør af § 8, stk. 3.«

7. Efter § 10 indsættes før overskriften før § 11:

»Klage og delegation

§ 10 a. Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om, at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav til klagen.

Stk. 2. Fastsætter ministeren regler om andre offentlige myndigheders eller offentlige institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven, jf. § 6, stk. 5, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om, at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav til klagen.

Stk. 3. Afgørelser truffet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan, hvis ikke andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør heraf, påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som behandler sagen i afdelingen omhandlet i § 3, stk. 1, nr. 8, i lov om Miljø og Fødevareklagenævnet, og kan dermed ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen, ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 21, stk. 2-4, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter modtagelsen af klagen videresende klagen til klageinstansen. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med dennes bemærkninger til sagen og de i klagen anførte klagepunkter.

§ 10 b. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om efterprøvelse af de i § 8, stk. 5, 2. pkt., omtalte myndigheders afgørelser, herunder regler om

- 1) adgangen til at påklage myndighedernes afgørelser,
- 2) at afgørelser ikke kan indbringes for domstolene, før en mulighed for administrativ rekurs har været udnyttet, og
- 3) at afgørelser skal indbringes for domstolene inden for nærmere fastsatte frister.

Obligatorisk digital kommunikation

§ 10 c. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri eller til og fra myndigheder som nævnt i § 6, stk. 5, og § 8, stk. 5, om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 10 d. Hvor det efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri eller myndigheder som nævnt i § 6, stk. 5, og § 8, stk. 5, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav, herunder krav om, at personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.«

§ 2

I lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet, som ændret ved § 57 i lov nr. 338 af 2. april 2019, § 23 i lov nr. 58 af 28. januar 2020 og § 73 i lov nr. 133 af 25. februar 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 19, nr. 5, indsættes efter »dyrevelfærdsloven«: »og lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink«.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. maj 2021.

Stk. 2. Verserende klagesager om afgørelser truffet efter regler i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink eller regler udstedt i medfør heraf, der ikke er færdigbehandlet af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri ved denne lovs ikrafttræden, færdigbehandles og afgøres af Miljø- og Fødevareklagenævnet efter reglerne i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Miljø- og Fødevareklagenævnet behandler sagen i afdelingen omhandlet i § 3, stk. 1, nr. 8, i lov om Miljø og Fødevareklagenævnet. Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse i klagesagen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indhold

1. Indledning.....	6
2. Lovforslagets hovedpunkter	7
2.1. Bistand fra andre myndigheder til nedrivning af bygninger og anden bortskaffelse m.v. af aktiver	7
2.1.1. Gældende ret.....	7
2.1.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning.....	8
2.2. Udvidelse af kredsen af kompensationsberettigede følgeerhverv	8
2.2.1. Gældende ret.....	8
2.2.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning.....	9
2.3. Krav om tilladelser og godkendelser efter anden lovgivning	9
2.3.1. Gældende ret.....	9
2.3.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning.....	11
2.4. Krav til ansøgninger og dokumentation m.v. samt regler om udbetaling af erstatning m.v.....	12
2.4.1. Gældende ret.....	12
2.4.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning.....	12
2.5. Statens overtagelse af og adgang til nedrivning og anden bortskaffelse m.v. af erstattede aktiver.....	15
2.5.1. Gældende ret.....	15
2.5.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning.....	16
2.6. Klage og delegation.....	19
2.6.1. Gældende ret.....	19
2.6.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning.....	20
2.7. Erstatnings- og taksationskommissioner – sammensætning og klage over afgørelser	22
2.7.1. Gældende ret.....	22
2.7.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning.....	23
2.8. Obligatorisk digital kommunikation.....	25
2.8.1. Gældende ret.....	25
2.8.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning.....	25
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige	27
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	29
5. Administrative konsekvenser for borgerne.....	30
6. Klima- og miljømæssige konsekvenser	30
7. Forholdet til EU-retten	30
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.	31
9. Sammenfattende skema	31

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at skabe hjemmel til at udmønte dele af den politiske aftale af 25. januar 2021 mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Liberal Alliance om erstatning mv. til minkavlerne og følgeerhverv berørt af COVID-19.

Det er vurderingen, at der med lov 2185 af 29. december 2020 om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink er hjemmel i § 8, stk. 1-3, til at udmønte de modeller for erstatning og kompensation, der er aftalt i den politiske aftale af 25. januar 2021 om erstatning mv. til minkavlerne og følgeerhverv berørt af COVID-19. Nærværende lovforslag tilsigter således ikke at ændre på den eksisterende bemyndigelse til at fastsætte regler om erstatning og kompensation til minkavlere og følgeerhvervsvirksomheder, herunder om udmålingen af denne erstatning og kompensation. Der udestår dog en række forhold, som der vil blive skabt hjemmel til at udmønte med dette lovforslag.

Lovforslaget indeholder således et forslag om at udvide kredsen af de kompensationsberettigede følgeerhverv til at omfatte udleje af stald- og burkapacitet til minkproduktion i Danmark samt pelserier, som betjener minkproduktion i Danmark, uanset om disse virksomheder i det væsentlige er afhængige af minkavl i Danmark for at kunne drive deres virksomhed. Den foreslående udvidelse indebærer endvidere, at der kan ydes kompensation for pelserier, uanset om disse organisatorisk er udskilt som selvstændig følgeerhvervsvirksomhed eller indgår i en virksomhed, hvor der også drives minkavl i Danmark.

Lovforslaget indeholder endvidere et forslag om, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at tilladelser eller godkendelser efter anden lovgivning er en betingelse for tildeling og udbetaling af erstatning eller kompensation til minkavlere og følgeerhverv.

Lovforslaget indeholder herudover et forslag om, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om ansøgning, frister, oplysnings- og dokumentationskrav samt krav om revisorattestation.

Lovforslaget indeholder også forslag om, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at oplysninger, der afkræves til brug for behandlingen af sager efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, skal afgives på tro og love.

Desuden indføres med lovforslaget en bestemmelse om, at København Fur International A/S efter anmodning fra Fødevarestyrelsen skal videregive visse nærmere angivne oplysninger om minkavleres salg og afregning hos København Fur International A/S til brug for behandling af sager om erstatning og kompensation.

Lovforslaget indeholder også en udvidelse af bemyndigelsen til at fastsætte regler om de erstatnings- og taksationskommissioner og eventuelle overerstatnings- og taksationskommissioner, der skal behandle sager om erstatning og kompensation, herunder nærmere regler om deres virksomhed og sekretariatsbistand, samt en bemyndigelse til at fastsætte regler om efterprøvelse af kommissionernes afgørelser m.v.

Med lovforslaget vil der i øvrigt blive indført en bestemmelse om, at krav på erstatning og kompensation efter regler fastsat i medfør af lovens § 8, stk. 3, herunder eventuelle krav på forskud på erstatning og kompensation, ikke kan overdrages, før kravet er indtrådt, og aftaler om sådanne overdragelser er ugyldige.

Herudover foreslås, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om fordelingen og udbetalingen af erstatning og kompensation, som fastsat efter regler udstedt i medfør § 8, stk. 3, herunder om erstatningens og kompensationens fordeling mellem rettighedshavere.

Lovforslaget indeholder endvidere regler om, at staten erhverver ret over de aktiver, der er ydet erstatning eller kompensation for.

Samtidig foreslås det med lovforslaget, at bestemmelsen om, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri efter forhandling med vedkommende minister eller vedkommende kommunale organisation kan fastsætte regler om andre offentlige myndigheders eller offentlige institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven, også vil omfatte opgaver vedrørende nedrivning, fjernelse og bortskaffelse af aktiver, som staten har ydet erstatning eller kompensation for.

Lovforslaget har desuden til formål at indføre bestemmelser om klage og delegation vedrørende afgørelser truffet efter lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink.

Endeligt foreslås med lovforslaget, at der kan fastsættes regler om anvendelse af obligatorisk digital kommunikation.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med forslag til lov om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber, lov om investeringsforeninger m.v., hvidvaskloven, lov om Danmarks Grønne Investeringsfond og forskellige andre love, der har til formål at etablere en gældsrådgivningsenhed i Finansiell Stabilitet, der skal bistå ved gældssanering af tidligere minkavlere, som er insolvente eller formodes at være insolvente. Det fremgår også af lovforslaget, at erhvervsministeren kan bestemme, at Finansiell Stabilitet på vegne af staten skal forestå salg af ejendomme og andre aktiver, som staten har overtaget fra tidligere minkavlere og andre virksomheder, der har modtaget erstatning som følge af forbuddet mod hold af mink, jf. § 1, stk. 1, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Bistand fra andre myndigheder til nedrivning af bygninger og anden bortskaffelse m.v. af aktiver

2.1.1. Gældende ret

Det følger af § 6, stk. 5, i lov nr. 2185 af 29. december 2020 om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri efter forhandling med vedkommende minister eller vedkommende kommunale organisation kan fastsætte regler om andre offentlige myndigheders eller offentlige institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven.

Det følger af bemærkningerne til lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, jf. Folketingstidende 2020-21, 1. samling, tillæg A, L 77 som fremsat, side 13, 2. spalte, at bestemmelsen i § 6, stk. 5, bl.a. kan bruges til at fastsætte regler om, at andre myndigheder, herunder Forsvaret og Beredskabsstyrelsen, skal medvirke ved varetagelse af opgaver efter loven, herunder aflivning af og bortskaffelse af mink.

2.1.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af afsnit 6 i den politiske aftale af 25. januar 2021 om erstatning mv. til minkavlere og følgeerhverv berørt af COVID-19, at aftalepartierne er enige om, at staten vil have ansvaret for at dække udgifter forbundet med nedrivning af produktionsanlæg m.v.

Det er Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, der er ressortministerium for lov om aflivning af midlertidigt forbud mod hold af mink. Ministeriet forventer dog, at der vil blive behov for bistand fra andre offentlige myndigheder eller offentlige institutioner i forbindelse med varetagelsen af opgaver forbundet med nedrivning af produktionsanlæg m.v. samt anden bortskaffelse m.v. af aktiver.

Det foreslås på den baggrund at udvide den gældende bemyndigelsesbestemmelse i § 6, stk. 5, så det tydeliggøres, at denne vil kunne anvendes til efter forhandling med vedkommende minister eller vedkommende kommunale organisation at fastsætte regler om andre offentlige myndigheders eller offentlige institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver vedrørende nedrivning, fjernelse og bortskaffelse af aktiver som nævnt i de foreslåede §§ 8 a og 8 b.

Bestemmelsen vil eksempelvis kunne anvendes til at indgå aftaler med Bygningsstyrelsen eller andre offentlige myndigheder m.v. om varetagelse af opgaver vedrørende nedrivning m.v.

Bemyndigelsen angår varetagelse af opgaver vedrørende nedrivning, fjernelse og bortskaffelse af aktiver som nævnt i de foreslåede §§ 8 a og 8 b, der er nærmere omtalt i lovforslagets § 1, nr. 6, og bemærkningerne hertil samt afsnit 2.5.2 i de almindelige bemærkninger.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.2. Udvidelse af kredsen af kompensationsberettigede følgeerhverv

2.2.1. Gældende ret

Det følger af § 8, stk. 3, i lov nr. 2185 af 29. december 2020 om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter regler om erstatning og kompensation som følge af forbuddet mod hold af mink, jf. lovens § 1, stk. 1, herunder erstatning og kompensation til visse følgeerhverv.

Det er i forarbejderne til bestemmelsen forudsat, at bemyndigelsen til at fastsætte regler om erstatning og kompensation alene omfatter følgeerhverv, der i det væsentlige er afhængige af minkavl for at kunne drive virksomhed. Ved visse følgeerhverv forstås bl.a. fodercentraler, pelserier og minkforarbejdningsvirksomheder samt auktionshuse. Der henvises til Folketingstidende 2020-21, 1. samling, tillæg B, betænkning over L 77 (omtryk), side 6, 1. spalte.

Det fremgår endvidere af forarbejderne til bestemmelsen, at den nærmere fastsættelse af regler om erstatning og kompensation til minkavlere og følgeerhverv, herunder mulige erstatnings- og kompensationsmodeller, vil blive fastsat efter forhandling med Folketingets partier, jf. Folketingstidende 2020-21, 1. samling, tillæg A, L 77 som fremsat, side 8, 2. spalte.

Det fremgår desuden af forarbejderne til bestemmelsen, at i det omfang der er tale om anmeldelsespligtig statsstøtte, skal den anmeldes til og godkendes af EU-Kommissionen, førend den kan sættes i kraft.

2.2.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af afsnit 3 i den politiske aftale af 25. januar 2021 om erstatning mv. til minkavlere og følgerhverv berørt af COVID-19, at der skal ydes erstatning til virksomheder, der udlejer staldkapacitet til dansk minkavl, samt pelserier, som betjener danske minkavlere, uanset om over halvdelen af disse virksomheders omsætning i 2017-19 hidrørte fra handel med danske minkproducenter – og dermed uanset om disse virksomheder i det væsentlige er afhængige af minkavl for at kunne drive virksomhed.

Det foreslås på den baggrund, at der foretages en udvidelse af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeris kompetence til at fastsætte regler om, hvilke følgerhverv der er berettiget til at modtage kompensation efter loven. Der vil herefter kunne fastsættes regler om, at der kan ydes kompensation til følgerhverv, som udlejer stald- og burkapacitet til minkproduktion i Danmark, samt pelserier, som betjener minkproduktion i Danmark, uanset om disse erhverv i det væsentlige er afhængige af minkavl for at kunne drive virksomhed. For pelserier vil dette endvidere være uafhængigt af, om den pågældende virksomhed organisatorisk er udskilt som en selvstændig virksomhed eller indgår som en del af en virksomhed, hvor der også drives minkavl i Danmark. For så vidt angår udlejning af stald- og burkapacitet, som indgår i en virksomhed, hvor der drives minkavl, vil der også kunne ydes erstatning for den udlejede kapacitet, da stald- og burkapacitet, der ikke udnyttes til produktion af minkskind af virksomheden, der driver minkavl, vil kunne erstattes som uudnyttet kapacitet i den pågældende minkvirksomhed.

I det omfang der er tale om anmeldelsespligtig statsstøtte, er det en forudsætning for ministerens bemyndigelse til at fastsætte regler, at statsstøtten anmeldes til og godkendes af EU-Kommissionen, førend reglerne kan sættes i kraft.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

2.3. Krav om tilladelser og godkendelser efter anden lovgivning

2.3.1. Gældende ret

Det følger af § 8, stk. 3, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter regler om erstatning og kompensation som følge af forbuddet mod hold af mink, jf. § 1, stk. 1, herunder erstatning og kompensation til visse følgerhverv.

Hold af mink (minkproduktion) på et husdyrbrug i Danmark er omfattet af lovbekendtgørelse nr. 520 af 5. januar 2019 om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v. med senere ændringer (husdyrbrugloven).

Etablering, udvidelse eller ændring af et husdyrbrug med hold af mink kræver en godkendelse eller tilladelse efter husdyrbruglovens §§ 16 a eller 16 b. Husdyrbrug med en ammoniakemission på mere end 3.500 kg NH₃-N pr. år kræver godkendelse efter husdyrbruglovens § 16 a, og øvrige husdyrbrug kræver en tilladelse efter husdyrbruglovens § 16 b.

Kravet om en godkendelse eller tilladelse i husdyrbruglovens §§ 16 a eller 16 b finder alene anvendelse på husdyrbrug, hvor der er indgivet en ansøgning om etablering, udvidelse eller ændring den 1. august 2017 eller senere.

Husdyrbrug, hvor der er indgivet en ansøgning om etablering, udvidelse eller ændring i perioden 1. januar 2007 til 31. juli 2017, er omfattet af kravet om en tilladelse eller godkendelse efter de nu ophævede bestemmelser i husdyrbruglovens §§ 10-12. En tilladelse efter § 10 omfattede som udgangspunkt husdyrbrug med 15-75 dyreenheder, en godkendelse efter § 11 omfattede som udgangspunkt husdyrbrug med 75-250 dyreenheder, og § 12 omfattede som udgangspunkt husdyrbrug med mere end 250 dyreenheder. For husdyrbrug med pelsdyrproduktion var tilladelses- og godkendelsesgrænserne i §§ 10 og 11 dog sænket. Husdyrbrug med pelsdyrproduktion blev således omfattet af tilladelseskrav efter § 10 ved mere end 3 dyreenheder og godkendelsespligt efter § 11 ved mere end 25 dyreenheder. Begrundelsen for de sænkede grænser for husdyrbrug med pelsdyrproduktion var disses atypiske eller generelt større miljøpåvirkninger og gener set i forhold til antallet af dyreenheder.

Hvis et husdyrbrug har en tilladelse eller godkendelse efter §§ 10-12, skal husdyrbruget godkendes eller tillades efter §§ 16 a eller 16 b fra det tidspunkt, hvor husdyrbruget foretager ændringer eller udvidelser, som kan indebære forøget forurening eller andre virkninger på miljøet, jf. § 10, stk. 2, i lov nr. 204 af 28. februar 2017 om ændring af lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug.

Husdyrbrug, hvor der er indgivet en ansøgning om etablering, udvidelse eller ændring før den 1. januar 2007, er omfattet af de dagældende krav om godkendelse eller tilladelse i miljøbeskyttelseslovens kapitel 5, anmelderordningen og lokaliseringsreglerne efter husdyrgødningsbekendtgørelsen og landzonereglerne og VVM-reglerne efter planloven.

Husdyrbrug, der er lovligt etableret før 1. januar 2007, og som ikke efterfølgende er omfattet af en tilladelse eller godkendelse efter de nu ophævede bestemmelser i husdyrbruglovens §§ 10-12, skal godkendes eller tillades efter §§ 16 a eller 16 b fra det tidspunkt, hvor husdyrbruget foretager ændringer eller udvidelser, jf. § 10, stk. 1, i lov nr. 204 af 28. februar 2017 om ændring af lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug.

Lovligt hold af mink på et husdyrbrug kan desuden kræve andre tilladelser eller godkendelser efter den øvrige lovgivning, eksempelvis en udledningstilladelse efter miljøbeskyttelseslovens §§ 19-20. Andre tilladelser eller godkendelser vil som altovervejende udgangspunkt ikke direkte regulere antallet af mink på husdyrbruget, men sådanne tilladelser eller godkendelser kan dog indirekte sætte en række begrænsninger herfor.

Drift m.v. af minkafhængige følgeerhverv i Danmark kan også kræve tilladelse eller godkendelse, herunder må forurenende virksomheder, der er omfattet af bilag 1 og 2 til bekendtgørelse nr. 2255 af 29. december 2020 om godkendelse af listevirksomheder, ikke anlægges eller påbegyndes, før der er meddelt godkendelse hertil, jf. miljøbeskyttelseslovens § 33. Landzonereglerne efter planloven vil også ofte stille krav om landzonetilladelse til bebyggelse m.v.

Desuden vil en række følgeerhverv være omfattet af sektorspecifik lovgivning, herunder krav om særlige tilladelser m.m., som kan sætte begrænsninger for driften af følgeerhvervet.

2.3.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af afsnit 1-3 i den politisk aftale af 25. januar 2021 om erstatning mv. til minkavlernes og følgeerhverv berørt af COVID-19, at det er en forudsætning for erstatning og kompensation til minkavlere og følgeerhverv, »at der har været de relevante miljøtilladelser mm.« til henholdsvis de

producerede dyr eller produktionen.

Det foreslås på den baggrund, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri får bemyndigelse til at fastsætte regler om, at tilladelser eller godkendelser efter anden lovgivning er en betingelse for tildeling og udbetaling af erstatning og kompensation efter regler fastsat i medfør lovens § 8, stk. 1-3.

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan herved nærmere angive, hvilke tilladelser og godkendelser, som udgør en betingelse for tildeling og udbetaling af erstatning og kompensation efter regler fastsat i medfør lovens § 8, stk. 1-3.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil kunne anvendes til i bekendtgørelsesform at fastsætte betingelser om, at erstatning og kompensation kun kan tildeles og udbetales til virksomheder, i det omfang der foreligger de fornødne tilladelser og godkendelser til bygninger og anlæg, herunder indretninger, drift, produktion m.v., som erstattes eller kompenseres efter regler fastsat i medfør af § 8, stk. 1-3, herunder kan ministeren fastsætte regler om fradrag i erstatning og kompensation ved manglende eller mangelfulde tilladelser eller godkendelser.

Bestemmelsen forventes navnlig anvendt til at fastsætte regler om, at tildeling og udbetaling af erstatning og kompensation for kapacitet til produktion af mink og øvrig minkrelateret produktion forudsætter de nødvendige tilladelser og godkendelser efter miljølovgivningen, herunder efter husdyrbrugloven og miljøbeskyttelsesloven.

Bemyndigelsesbestemmelsen er dog ikke begrænset hertil og kan således også anvendes til at fastsætte regler om, at øvrige nødvendige tilladelser eller godkendelser efter anden lovgivning, herunder byggetilladelse, landzonetilladelse, særlige tilladelser for den sektorspecifikke virksomhedstype m.v., er en forudsætning for tildeling og udbetaling af erstatning og kompensation efter regler fastsat i medfør lovens § 8, stk. 1-3.

Bemyndigelsen kan også anvendes til at fastsætte regler om, på hvilket tidspunkt de pågældende tilladelser skal foreligge, samt hvad de skal omfatte for at opnå erstatning og kompensation efter regler fastsat i medfør lovens § 8, stk. 1-3. Ministeren kan herudover anvende bemyndigelsen til at fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde kan dispenseres fra kravet om tilladelser eller godkendelser efter anden lovgivning, herunder fastsætte betingelserne for opnåelse af en sådan dispensation.

Det er hensigten, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri vil fastsætte regler om, at de erstatnings- og taksationskommissioner, der påtænkes oprettet med hjemmel i § 8, stk. 4, der med dette lovforslag bliver stk. 5, såvel som eventuelle overerstatnings- og taksationskommissioner som led i afgørelsen af den enkelte sag om erstatning og kompensation præliminært skal tage stilling til, om der foreligger de påkrævede og nødvendige tilladelser m.v. og betydningen heraf.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

2.4. Krav til ansøgninger og dokumentation m.v. samt regler om udbetaling af erstatning m.v.

2.4.1. Gældende ret

Det følger af § 8, stk. 4, 1. pkt., i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, at

ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om behandlingen af sager omfattet af § 8, stk. 1-3. Af stk. 4, 2. pkt., fremgår, at ministeren herunder kan fastsætte regler om oprettelse af myndigheder, der skal behandle sagerne, og efter forhandling med transportministeren fastsætte regler om, at sagerne helt eller delvis skal behandles efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom (ekspropriationsprocesloven). Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at der i medfør af bestemmelsen eksempelvis vil kunne oprettes særlige kommissioner, som skal behandle sagerne efter stk. 1-3, herunder regler om, hvordan kommissionerne skal nedsættes, og hvilke regler der skal gælde for sagernes behandling i kommissionerne. Det vil også være muligt i medfør af bestemmelsen at fastsætte regler om, at sagerne skal behandles af de myndigheder, der er nævnt i ekspropriationsprocesloven.

Det følger endvidere af artikel 6, stk. 1, litra c og e, i databeskyttelsesforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse)), at behandling af personoplysninger er lovlig, hvis behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, eller behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Det fremgår endvidere af § 11, stk. 2, i lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven), at private må behandle oplysninger, herunder videregive oplysninger, om personnummer, når det 1) følger af lovgivningen, 2) den registrerede har givet samtykke hertil i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 7, 3) behandlingen alene finder sted til videnskabelige eller statistiske formål, eller hvis der er tale om videregivelse af oplysninger om personnummer, når videregivelsen er et naturligt led i den normale drift af virksomheder m.v. af den pågældende art, og når videregivelsen er af afgørende betydning for at sikre en entydig identifikation af den registrerede eller videregivelsen kræves af en offentlig myndighed eller 4) betingelserne i § 7 er opfyldt.

2.4.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af afsnit 1.1 i den politiske aftale af 25. januar 2021 om erstatning mv. til minkavlerne ogfølgerhverv berørt af COVID-19, at der skal fastlægges en nedre grænse for, hvor lave produktionsomkostninger der kan indgå i erstatningsberegningen. Der vil således skulle fastsættes regler, hvormed der konkret fastlægges et minimumsniveau for omkostninger på 25 pct. under gennemsnittet.

Ministeriet for fødevarer, landbrug og fiskeri finder det derfor nødvendigt, at der kan fastsættes regler om, at ansøgere ved indgivelse af ansøgningen skal afgive oplysninger om produktionsomkostningerne for det ansøgte, og at der kan fastsættes regler om, at sådanne oplysninger skal afgives efter nærmere fastsatte form- og indholdsmæssige krav samt attesteres af en revisor.

Ministeriet finder det endvidere nødvendigt, at der kan fastsættes frister for indgivelse af ansøgninger om kompensation og erstatning, således at det bliver muligt at fastlægge det i den politiske aftale forudsatte minimumsniveau for omkostninger på 25 pct. under gennemsnittet til brug for behandlingen af ansøgningerne.

Det foreslås derfor, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri får bemyndigelse til at fastsætte regler om sagernes behandling i bred forstand, herunder regler om ansøgning, ansøgningsfrister og øvrige frister, oplysnings- og dokumentationskrav samt krav om revisorattestation.

Bemyndigelsen forudsættes bl.a. anvendt til at fastsætte regler om, at ansøgere ved indgivelse af ansøgningen skal afgive oplysninger om produktionsomkostningerne for det ansøgte. Der vil endvidere kunne fastsættes regler om, at sådanne oplysninger skal afgives efter nærmere fastsatte form- og indholdsmæssige krav samt attesteres af en revisor.

Bemyndigelsen forventes endvidere anvendt til at fastsætte regler om frister for indgivelse af ansøgninger om kompensation og erstatning, således at det bl.a. bliver muligt at fastlægge det i den politiske aftale forudsatte minimumsniveau for omkostninger på 25 pct. til brug for behandlingen af ansøgningerne. Fastsættelse af regler om ansøgningsfrister m.v. vil også gøre det muligt tidligt i sagsbehandlingen at foretage en afdækning af ejerforhold og antal mink i de enkelte besætninger, herunder navnlig i besætninger med flere underbesætninger.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil endvidere kunne anvendes til bl.a. at fastsætte regler om, hvilke dokumenter og oplysninger det kræves, at ansøgeren om erstatning eller kompensation skal indlevere til brug for sagens behandling. Der vil endvidere kunne fastsættes regler om, at der indsendes fotodokumentation til brug for behandlingen af sager efter loven.

Der vil endvidere kunne fastsættes regler om, hvilken retsfølge manglende opfyldelse af reglerne vil have for ansøgeren, herunder at ansøgningen kan afvises ved overskridelse af en frist eller ved manglende indsendelse af fornøden dokumentation inden en angiven frist. Det vil endvidere kunne fastsættes regler om, at erstatningen eller kompensationen nedsættes helt eller delvist ved overskridelse af frister.

For at sikre en korrekt og hurtig sagsbehandling finder ministeriet for fødevarer, landbrug og fiskeri det endvidere nødvendigt, at der kan fastsættes regler om, at visse nærmere angivne dokumenter skal attesteres af en revisor.

Tilsvarende finder Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri det nødvendigt, at der kan fastsættes regler i bekendtgørelsesform om, at visse nærmere angivne oplysninger skal afgives på tro og love. Afgivelse af en tro- og loveerklæring indebærer, at den erklærende person bl.a. vil kunne straffes, hvis der forsætligt afgives en falsk erklæring, jf. straffelovens § 161. For øvrige oplysninger, der ikke afgives som en tro- og loveerklæring, vil straffelovens § 163 kunne finde anvendelse.

Herudover vurderer Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, at det er nødvendigt med en klar lovhjemmel om, at den relevante myndighed kan kræve og indhente nærmere bestemte oplysninger fra tredjemand om private aktører til brug for behandling af sager efter lovens § 8, stk. 1 og 3. Der foreslås således med lovforslaget indsat en bestemmelse om, at København Fur International A/S efter anmodning fra Fødevarestyrelsen skal videregive visse nærmere angivne oplysninger til Fødevarestyrelsen om minkavlernes salg og afregning hos København Fur til brug for behandling af sager efter regler fastsat i medfør af stk. 1 og 3. De oplysninger, der skal videregives skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til det nødvendige til det formål, hvormed de behandles, jf. artikel 5, stk. 1, litra c, i databeskyttelsesforordningen.

Bestemmelsen forudsættes anvendt til, at Fødevarestyrelsen kan indhente oplysninger om de enkelte

minkavlere og deres indleverede skinds kvalitet i form af et indeks over skindpriser fra København Fur, som skal benyttes til at behandle og træffe afgørelse i sager efter regler fastsat i medfør af lovens § 8, stk. 1 og 3. Sådanne oplysninger vil bl.a. indeholde navne på minkavleres virksomhed og ejere, CVR-nummer, evt. CPR-nummer, kontonumre, omsætningstal og afregningspriser på skind. Oplysningerne vil vedrøre samtlige minkavlere omfattet af loven, som har solgt skind på København Furs auktioner, uanset om de har ansøgt om erstatning og kompensation efter regler fastsat i medfør af loven. Det bemærkes, at der ikke vil være tale om at videregive personfølsomme oplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningen artikel 9. Med den foreslåede bestemmelse får København Fur endvidere et retligt grundlag for at videregive de pågældende oplysninger i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne. Den foreslåede bestemmelse indebærer ligeledes en pligt for København Fur til at videregive de anmodede oplysninger til Fødevarestyrelsen.

Fødevarestyrelsen kan til brug for sagernes behandling desuden videregive de indhentede og relevante oplysninger til de erstatnings- og taksationskommissioner, der påtænkes oprettet efter lovens § 8, stk. 4, der med lovforslaget bliver stk. 5, i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne.

Det foreslås desuden, at der indføres en bestemmelse, hvorefter krav på erstatning og kompensation efter regler fastsat i medfør af § 8, stk. 3, herunder eventuelle krav på forskud på erstatning og kompensation, ikke kan overdrages, før kravet er indtrådt, og at aftaler om sådanne overdragelser er ugyldige.

Bestemmelsen indebærer, at den erstatnings- eller kompensationsberettigede part ikke vil kunne overdrage kravet på erstatning og kompensation, før kravet er indtrådt, og det fastsættes, at sådanne aftaler vil være ugyldige.

Et krav vil være »indtrådt« i bestemmelsens forstand, når der træffes endelig afgørelse om erstatnings- eller kompensationsbeløbets størrelse. Såfremt der i stedet indgås forlig eller anden aftale, hvori erstatnings- eller kompensationsbeløbet fastsættes, vil kravet være indtrådt som bestemt i forliget eller aftalen.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 8, stk. 9, hvorefter ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om erstatningens og kompensationens fordeling mellem rettighedshavere. Bestemmelsen har således til formål at sikre, at transport af krav på erstatning og kompensation ikke forhindrer, at erstatnings- og kompensationsbeløbet kan fordeles med respekt for gældende panterettigheder og andre rettigheder over de erstattede eller kompenserede aktiver. Der kan dog fastsættes regler om, at panterettigheder og andre rettigheder over de erstattede eller kompenserede aktiver først tilgodeses i forbindelse med den endelige fastsættelse af erstatning eller kompensation, og at der hermed skabes mulighed for at udbetale forskud på erstatning eller kompensation direkte til den erstatnings- eller kompensationsberettigede part. Der vil således ved fastsættelsen af regler om forskuddets størrelse blive taget hensyn til at undgå risiko for, at det endelige erstatnings- eller kompensationsbeløb ikke vil være tilstrækkeligt til at dække alle tab i forhold til panterettigheder og evt. andre rettigheder.

Det foreslås således samtidig, at der gives ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndigelse til at fastsætte regler om fordelingen og udbetalingen af erstatning og kompensation, der er fastsat efter regler udstedt i medfør af lovens § 8, stk. 3, herunder om erstatningens og kompensationens fordeling mellem rettighedshavere.

Med den foreslåede bestemmelse vil ministeren bl.a. kunne fastsætte regler, der sikrer, at fordelingen af det samlede erstatnings- eller kompensationsbeløb sker med respekt af gældende panterettigheder og andre rettigheder over de erstattede eller kompenserede aktiver.

Den foreslåede bemyndigelse forudsættes således anvendt til at sikre, at pant- og rettighedshavere bliver kompenseret fuldt ud for forringelsen af pantets værdi, og der lægges derfor med den foreslåede ordning ikke op til at fastsætte regler om, at der indhentes samtykke fra pant- og rettighedshavere i forbindelse med statens erhvervelse af rettigheder.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 4 og 5, og bemærkningerne hertil.

2.5. Statens overtagelse af og adgang til nedrivning og anden bortskaffelse m.v. af erstattede aktiver

2.5.1. Gældende ret

Der er med lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, § 1, stk. 1, indført et forbud mod hold af mink til og med den 31. december 2021. Det fremgår endvidere af lovens § 8, stk. 3, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter regler om erstatning og kompensation som følge af forbuddet mod hold af mink, jf. § 1, stk. 1, herunder erstatning og kompensation til visse følgeerhverv. Af bemærkningerne til lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink fremgår, at den nærmere fastsættelse af sådanne regler, herunder mulige erstatnings- og kompensationsmodeller vil blive fastsat efter forhandling med Folketingets partier, jf. Folketingstidende 2020-21, 1. samling, tillæg A, L 77 som fremsat, side 8, 2. spalte.

Ved ekspropriation af ejendomsrettigheder sker der overførsel af ejendomsretten fra den oprindelige ejer til den eksproprierende myndighed. Det gælder såvel ved ekspropriation af fast ejendom som ved ekspropriation af løsøre.

Sikring af en ret over en fast ejendom sker ved tinglysning og ved løsøre ved rådighedsfratagelse.

Sikring af ejendomsrettigheder over fast ejendom er i den almindelige lovgivning navnlig reguleret af tinglysningsloven og udstykningsloven samt ekspropriationsprocesloven.

Det følger af tinglysningslovens § 37, stk. 1, at hvor en fast ejendom varigt er indrettet med en særlig erhvervsvirksomhed for øje, omfatter tinglyst pantebrev i ejendommen, når intet andet er aftalt, også det dertil hørende driftsinventar og driftsmateriel – derunder maskiner og tekniske anlæg af enhver art – og ved landejendomme tillige den til ejendommen hørende besætning, gødning, afgrøder og andre frembringelser, for så vidt de ikke udskilles ifølge en regelmæssig drift af den pågældende ejendom.

Det følger endvidere af tinglysningslovens § 38, stk. 1, at når en bygning er opført, helt eller delvis, og når ledninger, varmeanlæg, husholdningsmaskiner eller lignende er blevet indlagt i bygningen på ejerens bekostning til brug for bygningen, kan særskilt ret over bygningens materialer og over nævnte tilbehør ikke forbeholdes, være sig som ejendomsret eller på anden måde. Tinglyst pantebrev i en ejendom omfatter uden særlig vedtagelse også dette tilbehør.

Det følger endvidere af tinglysningslovens § 19, stk. 1, at hvor en bygning tilhører en anden end

grundens ejer, får bygningen sit eget bygningsblad med fornøden henvisning til og fra grundens ejendomsblad – og behandles i det hele efter denne lov som en selvstændig fast ejendom. Det samme gælder bygninger, der er opført på forstranden eller i øvrigt på søterritoriet, uden at der er sket nogen opfyldning, men således at bygningen er bestemt til varig forbliven på stedet.

Hvor en bygning tilhører en anden end grundens ejer, får bygningen efter tinglysningslovens § 19, stk. 1, 1. pkt., sit eget ejendomsblad – med fornøden henvisning til og fra grundens ejendomsblad – og behandles i det hele efter tinglysningsloven som en selvstændig fast ejendom. Ved kendelse af 1. februar 1985 (UfR 1985, s. 305) har Højesteret fastslået, at tinglysningslovens § 19, stk. 1, er til hinder for, at ejeren af en fast ejendom særskilt afstår en ham tilhørende bygning på grunden, og at der derfor ikke kan ske tinglysning af skøde på bygningen, jf. tinglysningslovens § 10, stk. 1. Tinglysningslovens regler indebærer således, at det ikke i praksis er muligt at foretage en opdeling af en fast ejendom, hvorved en allerede eksisterende bygning udskilles fra grunden som en selvstændig fast ejendom.

Udstykningsloven indeholder en række regler om betingelser for udstykning, herunder vejadgang, lodrette skel m.v. Udstykningslovens § 2 definerer ”en samlet fast ejendom” som ét matrikelnummer eller flere matrikelnumre, der ifølge notering i matriklen skal holdes forenet. Ejerskifte af en del af en samlet fast ejendom forudsætter udstykning eller arealoverførsel jf. udstykningslovens § 14. Udstykningslovens § 21, stk. 3, bestemmer, at det påhviler den eksproprierende myndighed snarest muligt at begære registrering i matriklen af en matrikulær forandring, der følger af ekspropriation.

Det følger af ekspropriationsproceslovens § 2, nr. 1, at der ved ekspropriation kan erhverves ret til at udøve en særlig råden over faste ejendomme. Bestemmelsen fastslår således, at medmindre andet fremgår af den lov, der hjemler ekspropriation, kan der ved ekspropriationen

- 1) erhverves ejendomsret til arealer, bygninger og indretninger, der er fast knyttet til arealer eller bygninger, samt tilhører hertil,
- 2) endeligt eller midlertidigt pålægges indskrænkninger i ejernes rådighed eller erhverves ret til at udøve en særlig råden over faste ejendomme,
- 3) endeligt eller midlertidigt ske erhvervelse eller ophævelse af eller foretages begrænsninger i brugsrettigheder, servitutrettigheder samt andre rettigheder over faste ejendomme.

Det følger endvidere af ekspropriationsproceslovens § 23, stk. 1, at kommissarius træffer afgørelse om erstatningens fordeling mellem rettighedshavere og forestår erstatningens udbetaling. For panthavernes vedkommende er prioritetsordenen afgørende. Beløb, der tilkommer en tinglyst panthaver, hvis adresse ikke har kunnet oplyses, kan ikke udbetales uden hans samtykke.

Det følger endvidere af ekspropriationsproceslovens § 23, stk. 2, at en erstatning kan udbetales uden samtykke fra panthaverne, når kommissarius skønner, at ekspropriationsindgrebet i forhold til ejendommens størrelse og værdi er ubetydeligt og ikke indebærer nogen fare for pantesikkerheden.

2.5.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning

De i den politiske aftale af 25. januar 2021 fastlagte erstatnings- og beregningsmodeller, som påtænkes udmøntet i medfør af § 8, stk. 3, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink indebærer, at der bl.a. skal ydes fuldstændig erstatning og compensation til minkavlere, der permanent nedlukker deres minkproduktion, og compensation til minkavlsafhængige følgeerhverv,

der permanent nedlukker deres minkrelaterede virksomhed.

For så vidt angår staldbygninger og staldanlæg, bure m.m., der har været anvendt eller udlejet til minkavl eller opdræt af mink med henblik på videresalg af levende dyr, er det med den politiske aftale om erstatning mv. til minkavlere berørt af COVID-19 lagt til grund, at sådanne bygninger og staldanlæg m.m. ikke umiddelbart kan omlægges eller anvendes til andre formål end minkavl. Hensigten er derfor, at sådanne bygninger og staldanlæg skal bortskaffes, og at staten afholder udgifterne hertil. Der vil i disse tilfælde ikke være grundlag for at overtage grunden, hvorpå bygning og staldanlæg befinder sig. Dette gælder uanset, om de pågældende bygninger og staldanlæg m.m. har været anvendt til minkavl af ejeren selv eller udlejet til andre minkavlere. Tilsvarende gælder for et pelseri, som har været drevet i tilknytning til en minkvirksomhed, dvs. hvor begge aktiviteter er indeholdt i den samme virksomhed.

Det er således hensigten med lovforslaget, at der skal etableres en ordning, som sikrer, at brugen af de omhandlede aktiver, der er blevet erstattet eller kompenseret, ikke senere kan genoptages, og som samtidig er i overensstemmelse med den i afsnit 2.5.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger beskrevne retstilstand om udskillelse af en eksisterende bygning fra grunden. Ordningen vil overordnet indebære, at det er et vilkår for erstatningen eller kompensationen, at der skal ske nedrivning og bortfjernelse af de bygninger med tilhørende bygningsinstallationer, der er blevet erstattet eller kompenseret. Det vil således være et vilkår for erstatning eller kompensation for aktiver i form af fast ejendom, at minkavleren m.v. accepterer, at staten bortskaffer og nedriver bygninger, bure og andre aktiver omfattet af den faste ejendom, der er blevet erstattet eller kompenseret.

Det følger af ekspropriationslovens § 2, nr. 1, at der ved ekspropriation kan erhverves ret til at udøve en særlig råden over faste ejendomme. I henhold til tinglysningslovens § 38 kan særskilt ret over bygningsmaterialer og bygningstilbehør, der er indlagt i bygningen på ejerens bekostning til brug for bygningen, ikke forbeholdes, være sig som ejendomsret eller på anden måde.

For at sikre realiseringen af en ordning med bortskaffelse og nedrivning af bygninger m.m. er det på denne baggrund hensigten, at bortskaffelse og nedrivning skal foretages på statens initiativ og for statens regning. Lovforslaget giver således hjemmel til, at det bliver et vilkår for erstatningen eller kompensationen, at staten erhverver ret til bortskaffelse af bygninger med tilhørende bygningsinstallationer og andre aktiver i form af fast ejendom, der er omfattet af udmålingen af erstatning eller kompensation efter regler fastsat i medfør af lovens § 8, stk. 3. Denne ordning svarer til det, der ville kunne gennemføres ved ekspropriation, jf. ekspropriationslovens § 2, nr. 2.

For løsøre, der ikke er indlagt i en bygning, men som udgør driftsinventar eller driftsmateriel som reguleret i tinglysningslovens § 37, er det hensigten med ordningen, at det er et vilkår for erstatningen eller kompensationen, at staten erhverver ejendomsret til sådanne aktiver, når de er omfattet af fastsættelsen af erstatning eller kompensation til minkavlere m.v.

Antagelsen om, at bygninger, driftsinventar og driftsmateriel anvendt til minkavl ikke kan omlægges eller anvendes til andre formål, gælder ikke i alle tilfælde forfølgerhverv, herunder bygninger anvendt til anden minkrelateret virksomhed, f.eks. auktionshuse eller fabriksbygninger anvendt til bl.a. produktion af minkfoder såvel som evt. anden ikke-minkrelateret produktion. I de tilfælde, hvor en bygning kan anvendes til andre formål og derfor ikke skal nedrives, vil det være et vilkår for kompensationen, at staten skal kunne kompensere for og overtage hele bygningen inkl.

grunden, hvorpå bygningen befinder sig, medmindre virksomheden frabeder sig, at nogen del af den faste ejendom kompenseres.

Baggrunden for, at grunden, hvorpå en bygning befinder sig, også vil skulle erhverves af staten, er, at staten i tilfælde af bygninger, der ikke skal nedrives, skal kunne sælge eller udleje hele ejendommen.

Der vil være tilfælde, hvor panthavere har sikkerhed i fast ejendom eller løsøregenstande, der bliver omfattet af udmålingen af erstatning eller compensation efter regler fastsat i medfør af lovens § 8, stk. 3. I disse tilfælde er det hensigten at fastsætte regler i medfør af den foreslåede § 8, stk. 9, for de særlige erstatnings- og taksationskommissioner, der nedsættes til behandling af sagerne, som indholdsmæssigt svarer til princippet i ekspropriationsproceslovens § 23 om fordeling af erstatningsbeløb mellem rettighedshavere. Herved sikres det ved fordelingen af erstatning- og kompensationsbeløb, at alle forringelser af panterettigheder og eventuelle andre rettigheder kompenseres fuldt ud. Der vil som følge heraf ikke blive stillet krav om samtykke fra de pågældende rettighedshavere.

Med lovforslaget foreslås indsat en bestemmelse, der fastslår, at det er et vilkår for erstatning eller compensation for minkavl, opdræt af mink med henblik på videresalg af levende dyr, pelseri, som har været drevet i tilknytning til en minkvirksomhed, og udlejning af stald- og burkapacitet, at staten erhverver ret over de aktiver, som erstattes eller kompenseres efter regler fastsat i medfør af lovens § 8, stk. 3. Det er hensigten, at statens ret stiftes ved den endelige fastsættelse af erstatningen eller compensationen for det pågældende aktiv, dvs. når der træffes endelig afgørelse om erstatnings- eller kompensationsbeløbets størrelse, herunder ved endelig dom. Såfremt der i stedet indgås forlig eller anden aftale, hvori erstatnings- eller kompensationsbeløbet fastsættes, vil kravet være indtrådt som bestemt i forliget eller aftalen.

Det foreslåede § 8 a, stk. 2, vedrører fast ejendom og fastslår, at det er et vilkår for erstatningen eller compensationen, at staten erhverver ret til bortskaffelse af bygninger, der indgår ved opgørelsen af de aktiver, der ydes erstatning for. Ejendomsretten til bygningerne forbliver således hos erstatningsmodtageren, der imidlertid skal acceptere, at staten får ret til at nedrive bygningen med tilhørende bygningsinstallationer m.v., og at staten kan bortfjerne det herved fremkomne bygningsaffald. Nedrivning og bortfjernelse af bygninger og tilhørende bygningsinstallationer, herunder installationer såsom rørføring m.v. under jorden, sker for statens regning. Det pågældende areal efterlades rydeligt uden huller og jordbunker. Anden oprydning og reetablering af grundarealer under og ved bortfjernede bygninger m.v., herunder håndtering af eventuel forurening forbliver et anliggende for grundejeren.

Det foreslåede § 8 a, stk. 3, vedrører løsøre, herunder driftsmateriel og driftsinventar, og fastslår, at det er et vilkår for erstatning eller compensation, at staten erhverver ejendomsret til løsøregenstande, der indgår i opgørelsen af de aktiver, der ydes erstatning eller compensation for.

Det foreslås med lovforslagets § 8 b, at det er et vilkår for compensation efter regler fastsat i medfør af § 8, stk. 3, for følgeerhverv, som ikke er omfattet af den foreslåede § 8 a, at staten erhverver ejendomsret til den faste ejendom, løsøre, immaterielle rettigheder og alle øvrige aktiver, som har været ejet og anvendt i den minkrelaterede virksomhed. I tilfælde, hvor bygning, driftsinventar m.m. har været anvendt både til minkrelateret virksomhed og til anden virksomhed, gælder dette uanset graden af anvendelse i den minkrelaterede virksomhed, medmindre følgeerhvervsvirksomheden helt

frabeder sig at modtage kompensation for den pågældende bygning eller driftsinventar m.m.

Det er hensigten, at statens ret stiftes ved den endelige fastsættelse af kompensationen for det pågældende aktiv, dvs. når der træffes endelig afgørelse om kompensationsbeløbets størrelse. Såfremt der i stedet indgås forlig eller anden aftale, hvori kompensationsbeløbet fastsættes, vil kravet være indtrådt som bestemt i forliget eller aftalen.

Hvis en følgeerhvervsvirksomhed frabeder sig at modtage kompensation for f.eks. en bygning eller et andet udeleligt aktiv, som helt eller delvis har været anvendt til minkrelateret produktion m.v., for dermed at beholde hele bygningen eller aktivet, udelukker det ikke, at følgeerhvervsvirksomheden kan ydes kompensation for andre aktiver, herunder f.eks. inventar i bygningen, som har været anvendt til minkrelateret virksomhed m.v.

Staten skal i visse tilfælde sørge for nedrivning af eller anden bortskaffelse eller flytning af erhvervede aktiver og det bør i så fald ske inden for en rimelig frist fra erstatningens eller kompensationens endelige fastsættelse. Det skal i den forbindelse sikres, at ejer af ejendommen m.v. som udgangspunkt orienteres i behørig tid forud for påbegyndelse af nedrivningsarbejde m.v.

Der foreslås i den forbindelse indført bestemmelse i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, hvorefter der bl.a. kan fastsættes regler om, at det er et vilkår for erstatning og kompensation efter regler fastsat i medfør af § 8, stk. 3, modtagere af erstatning eller kompensation aktivt skal medvirke til at give de involverede myndigheder og deres repræsentanter adgang til de erstattede eller kompenserede aktiver og den ejendom, hvorpå de befinder sig, med henblik på besigtigelse, nedrivning, bortskaffelse eller anden hermed forbunden aktivitet. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan endvidere fastsætte nærmere regler om disse forhold, herunder om krav til oprydning, friholdelse af adgangsveje og om passende varsel før påbegyndelse af nedrivningsarbejde m.v.

Det kan også fastsættes som et vilkår at modtagere af erstatning eller kompensation aktivt skal bidrage og medvirke til, at staten erhverver de fastsatte rettigheder i §§ 8 a og 8 b.

Manglende overholdelse af regler eller vilkår om modtagerens aktive medvirken kan føre til, at kravet på erstatning eller kompensation helt eller delvist bortfalder.

I perioden frem til det tidspunkt, hvor staten kan udøve sine rettigheder i henhold til de foreslåede §§ 8 a og 8 b, kan der være behov for, at minkvirksomheder og følgeerhvervsvirksomheder afholder udgifter til sikring af de aktiver, der senere bliver omfattet ved udmålingen af erstatning eller kompensation til minkavlere og kompensation til følgeerhverv efter regler fastsat i medfør af § 8, stk. 3. Det kan f.eks. være udgifter til forsikringspræmier eller til nødvendig vedligeholdelse af løsørengstande. Det foreslås derfor, at der etableres hjemmel til, at der kan fastsættes regler om kompensation for sådanne rimelige afholdte udgifter.

I det omfang der er tale om anmeldelsespligtig statsstøtte, er det en forudsætning for ministerens bemyndigelse til at fastsætte regler, at statsstøtten anmeldes til og godkendes af EU-Kommissionen, førend reglerne kan sættes i kraft.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

2.6. Klage og delegation

2.6.1. Gældende ret

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri er efter en række bestemmelser i den gældende lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink tillagt kompetence til at træffe afgørelser. Kompetencen til at træffe afgørelse efter bl.a. lovens § 1, stk. 4, § 3, § 6 og § 8 tilkommer således ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, dog bemærkes at beføjelsen til at træffe afgørelse efter lovens § 1, stk. 4, § 3, § 6 og § 8, stk. 1-2, eller regler fastsat i medfør heraf er delegeret til Fødevarestyrelsen.

Den gældende lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink indeholder ikke regler, der generelt regulerer klageadgangen for afgørelser truffet i medfør af loven eller regler udstedt i medfør heraf. Endvidere indeholder den gældende lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink ikke bestemmelser, der bemyndiger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at fastsætte nærmere regler om klageadgangen ved delegation af beføjelser, der følger af loven.

Det følger af de almindelige forvaltningsretlige regler om ulovbestemt rekursadgang, at en afgørelse truffet af en myndighed under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri efter delegation som hovedregel kan påklages til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Af § 6, stk. 4, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink følger, at klage over forbud og påbud meddelt efter § 6, stk. 2, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Andre love på Ministeriets for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris område indeholder bestemmelser om klage og klageadgang, herunder bestemmelser om at klage kan indbringes for Miljø- og Fødevareklagenævnet. Det fremgår bl.a. af § 66, stk. 5, i lov om hold af dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 330 af 2. marts 2021, at afgørelser truffet i henhold til lov om hold af dyr eller regler udstedt i medfør heraf, medmindre andet er fastsat i loven eller i henhold til regler udstedt i medfør heraf, kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som behandler sagen i afdelingen omhandlet i § 3, stk. 1, nr. 8, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, og kan dermed ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Den gældende bestemmelse i § 66, stk. 5, i lov om hold af dyr omfatter bl.a. visse afgørelser om erstatning truffet efter bekendtgørelse nr. 165 af 3. februar 2021 om forskud på erstatning og tempobonus ved aflivning af mink som følge af COVID-19. Bekendtgørelsen er udstedt i medfør af § 3, § 8, stk. 1 og 4, og § 9 i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink og § 56, stk. 2, og § 56 a i lov om hold af dyr.

I bekendtgørelse nr. 1721 af 30. november 2020 om Fødevarestyrelsens opgaver og beføjelser er der i §§ 20-22 fastsat regler om klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet, herunder om klagefrist, og om at klage som udgangspunkt skal indgives gennem den myndighed, der har truffet afgørelsen. Det fremgår endvidere, at Fødevarestyrelsen kan genoptage en sag efter, at der er indgivet klage, og hvis klagen er påklaget eller vil kunne påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet kan sagen genoptages indtil det tidspunkt, hvor klagen videresendes til nævnet. Klage til nævnet skal indbringes inden 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt, jf. § 7 i bekendtgørelse nr. 131 af 30. januar 2017 om forretningsorden for Miljø- og Fødevareklagenævnet. De nuværende regler omfatter ikke afgørelser truffet efter lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink eller regler udstedt i medfør heraf.

2.6.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri finder, at der bør kunne fastsættes regler om adgangen til at klage over afgørelser efter lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink og regler udstedt i medfør heraf, når ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri har henlagt sine beføjelser efter loven til myndigheder under ministeriet eller til myndigheder, der i henhold til den gældende § 6, stk. 5, medvirker ved varetagelse af opgaver efter loven.

Ministeriet finder det endvidere uhensigtsmæssigt, at der er forskel på adgangen til at klage over afgørelser truffet efter lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink henholdsvis lov om hold af dyr. Dette indebærer bl.a., at forskellige myndigheder kan være rekursinstans for den samme type af afgørelse, eksempelvis om forskudsbetaling på erstatning efter bekendtgørelse nr. 165 af 3. februar 2021 om forskud på erstatning og tempobonus ved aflivning af mink som følge af COVID-19, alt afhængig af, om erstatningen udbetales i henhold til regler fastsat i medfør af lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink eller i medfør af lov om hold af dyr.

Ministeriet finder det derfor nødvendigt, at der fastsættes generelle regler om klage og delegation i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink. Ministeriet anser det i den forbindelse for hensigtsmæssigt, at kompetencen som rekursmyndighed for afgørelser truffet af Fødevarestyrelsen efter lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink og regler udstedt i medfør heraf – ligesom afgørelser truffet af Fødevarestyrelsen efter lov om hold af dyr – samles hos Miljø- og Fødevareklagenævnet, der i forvejen har erfaring med behandling af sager om bl.a. sygdomme hos dyr efter de gældende regler i lov om hold af dyr.

Det foreslås på den baggrund, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, i det omfang ministeren henlægger beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om, at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav til klagen.

Det foreslås endvidere, at såfremt ministeren fastsætter regler om andre offentlige myndigheders eller offentlige institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven i medfør af lovens § 6, stk. 5, kan ministeren fastsætte tilsvarende regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser.

Herudover foreslås indført en bestemmelse om, at afgørelser truffet i henhold til lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink eller regler udstedt i medfør heraf kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør heraf. Miljø- og Fødevareklagenævnet vil skulle behandle sagen i afdelingen, der udgøres af nævnets medlemmer samt 2 sagkyndige i veterinærforhold, jf. § 3, stk. 1, nr. 8, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Disse afgørelser vil dermed ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed.

I overensstemmelse med lignende bestemmelser om rekursadgang til Miljø- og Fødevareklagenævnet, herunder i § 66 i lov om hold af dyr, foreslås desuden indført en bestemmelse, der regulerer selve indgivelsen af klage til nævnet. En klage vil som udgangspunkt skulle indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen i 1. instans, ved anvendelse af digital selvbetjening. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt

ikke senere end 3 uger efter modtagelsen af klagen videresende klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med dennes bemærkninger til sagen og de i klagen anførte klagepunkter.

De foreslåede bestemmelser om klageadgang og delegation svarer til de gældende regler i § 66, stk. 1, 2, 5 og 6, i lov om hold af dyr.

Forslaget giver mulighed for, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri ved delegation af sine beføjelser efter loven kan fastsætte regler om helt eller delvist at afskære klageadgangen for afgørelser truffet efter regler i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink eller regler udstedt i medfør heraf. Hvis adgangen ikke afskæres, kan indsendelsen og behandlingen af klager reguleres. Der vil eksempelvis kunne fastsættes en frist for udnyttelse af rekursmuligheden, krav til klagens form og indhold eller regler om klagens indsendelse. Der henvises til Folketingstidende 2003-04, tillæg A, L 100 som fremsat, side 3404.

Der gives med forslaget endvidere hjemmel til remonstration, dvs. at den myndighed, som har truffet en afgørelse, der kan påklages, kan genoptage sagen og eventuelt træffe en ny afgørelse, selv om der er indgivet klage. Myndigheden vil således kunne træffe en ny realitetsafgørelse, som giver klageren helt eller delvist medhold, uden at sagen skal forelægges rekursinstansen. Denne nye afgørelse kan påklages til rekursinstansen. Det må derfor betragtes som en administrativ lettelse både for myndighederne og for virksomheder og borgere, at en myndighed har hjemmel til remonstration. Der henvises til Folketingstidende 2003-04, tillæg A, L 100 som fremsat, side 3404.

Beføjelsen til at træffe afgørelser efter § 1, stk. 4, § 3 § 6, stk. 4, og § 8, stk. 1-2, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink eller regler fastsat i medfør heraf er ved brev af 12. januar 2021 delegeret til Fødevarestyrelsen. Det forventes, at flere af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeris opgaver og beføjelser efter lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink vil blive henlagt til Fødevarestyrelsen, herunder er det hensigten at Fødevarestyrelsen skal træffe afgørelse om og udbetale forskud på erstatning m.v. efter regler fastsat i medfør af § 8, stk. 3, ligesom det vil være Fødevarestyrelsen, der forventes at foretage udbetalinger af erstatning og kompensation, når disse er endeligt fastsat.

Det er hensigten, at ministeren i forbindelse med delegation af sine beføjelser efter loven vil fastsætte regler om, at afgørelser truffet af den myndighed, hvortil beføjelserne delegeres, ikke skal kunne påklages til ministeren.

Efter de foreslåede bestemmelser vil det dog være hovedreglen, at afgørelser truffet efter lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink og regler udstedt i medfør heraf vil kunne indbringes for Miljø- og Fødevareklagenævnet. Disse afgørelser vil dermed ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed. Dette svarer til retsstillingen for så vidt angår de fleste sektorlove på fødevarer-, landbrugs- og fiskeriområdet, herunder § 66 i lov om hold af dyr. Bestemmelsen vil således omfatte afgørelser truffet af Fødevarestyrelsen, hvor ikke andet fremgår af loven eller fastsættes i regler udstedt i medfør af loven. Den foreslåede bestemmelse om klageadgang til Miljø- og Fødevareklagenævnet vil ligeledes omfatte afgørelser truffet efter regler fastsat i medfør af § 5 i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, dvs. afgørelser om dispensation fra reglerne om helt eller delvist bortfald af afgørelser efter § 59 a i lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v. og §§ 78 a og 78 b i lov om miljøbeskyttelse samt regler fastsat i medfør heraf.

Det bemærkes i den forbindelse, at det følger af § 7, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 131 af 30. januar 2017 om forretningsorden for Miljø- og Fødevareklagenævnet, at klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet skal indbringes inden 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes klagefristen dog altid fra bekendtgørelsen.

For så vidt angår adgangen til at klage over afgørelser truffet af de erstatnings- og taksationskommissioner, der forventes oprettet i medfør af lovens § 8, stk. 4, der med lovforslaget bliver stk. 5, såvel som afgørelser truffet af eventuelle overerstatnings- og taksationskommissioner, henvises til det i afsnit 2.6.2 anførte om den foreslåede § 10 b.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

2.7. Erstatnings- og taksationskommissioner – sammensætning og klage over afgørelser

2.7.1. Gældende ret

Efter § 8, stk. 4, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætte regler om behandlingen af sager omfattet af § 8, stk. 1-3. Ministeren kan herunder fastsætte regler om oprettelse af myndigheder, der skal behandle sagerne, og efter forhandling med transportministeren fastsætte regler om, at sagerne helt eller delvis skal behandles efter reglerne i ekspropriationsprocesloven.

Det følger af bemærkningerne til lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, jf. Folketingstidende 2020-21, 1. samling, tillæg A, L 77 som fremsat, side 15, 1. spalte, der i medfør af bestemmelsen i § 8, stk. 4, eksempelvis vil kunne oprettes særlige kommissioner, som skal behandle sagerne om erstatning og compensation, herunder regler om, hvordan kommissionerne skal nedsættes, og hvilke regler der skal gælde for sagernes behandling i kommissionerne. Det vil også være muligt i medfør af bestemmelsen at fastsætte regler om, at sagerne skal behandles af de myndigheder, der er nævnt i ekspropriationsprocesloven.

2.7.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning

Efter Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris opfattelse indebærer den nuværende bestemmelse i § 8, stk. 4, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink en bred bemyndigelse for ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at fastsætte regler om behandlingen af de sager, der er nævnt i lovens § 8, stk. 1-3.

I den politiske aftale af 25. januar 2020 om erstatning mv. til minkavlerne og følgerhverv berørt af COVID-19 er aftalepartierne nået til enighed om at nedsætte særlige erstatnings- og taksationskommissioner til håndtering af sagerne om erstatning og compensation som følge af forbuddet mod hold af mink. Der er desuden mulighed for at oprette en klageinstans i form af overerstatnings- og taksationskommissioner.

Den politiske aftale fastsætter ikke de nærmere rammer for sagsbehandlingen m.v. ved erstatnings- og taksationskommissionerne, antallet af kommissioner, der skal nedsættes, kompetencefordelingen mellem de enkelte kommissioner m.v. Aftalen forudsætter dog, at der udstedes nødvendige bekendtgørelser til gennemførelse af bemyndigelserne i loven, og at aftalepartierne inddrages forud for udstedelsen heraf.

Med lovforslagets foreslås § 8, stk. 4, der med lovforslaget bliver stk. 5, udvidet således, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om bl.a. erstatnings- og taksationskommissionernes og eventuelle overerstatnings- og taksationskommissioners virksomhed, og der kan fastsætte nærmere regler om sekretariatsbistand til kommissionerne.

Det er hensigten, at der med hjemmel i § 8, stk. 4, der bliver stk. 5, vil blive fastsat nærmere regler om oprettelse og sammensætning af et antal erstatnings- og taksationskommissioner, der skal træffe afgørelse om erstatning og kompensation til minkavlere og visse følgeerhverv som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink, jf. § 1, stk. 1, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink. Til efterprøvelse af erstatnings- og taksationskommissionernes afgørelser vil bemyndigelsen endvidere kunne benyttes til at fastsætte regler om oprettelse og sammensætning af et antal overerstatnings- og taksationskommissioner, der skal fungere som administrativ rekursmyndighed for afgørelser truffet af erstatnings- og taksationskommissionerne.

Disse regler vil bl.a. skulle sikre, at medlemmerne af erstatnings- og taksationskommissionerne og eventuelle overerstatnings- og taksationskommissioner har tilstrækkelig indsigt i vurdering af ejendomme, driftsmidler, inventar m.v., indsigt i revision og regnskab samt indsigt i minkproduktion, pelsindustri, fodervirksomhed m.v., hvilket vil blive påset i forbindelse med udpegning af medlemmer og sammensætning af kommissionerne.

Det er hensigten, at kommissionerne vil blive etableret som uafhængige forvaltningsmyndigheder uden for Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris organisatoriske hierarki, og at kommissionerne således ikke vil være underlagt nogen instruktionsbeføjelser.

Bestemmelsen i § 8, stk. 4, der bliver stk. 5, vil endvidere kunne benyttes til bl.a. at fastsætte nærmere regler om udpegning af kommissionernes formænd og medlemmer, om kompetencefordelingen mellem de enkelte kommissioner samt om sagsbehandlingen ved kommissionerne, herunder om parternes skriftveksling, kommissionernes forslag til erstatning og kompensation til parterne, sagens afgørelse, fordelingen af sagsomkostninger og honorering af kommissionernes formænd og medlemmer. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri vil endvidere kunne fastsætte regler om sekretariatsbetjening af kommissionerne, herunder at det efter forhandling med vedkommende minister kan bestemmes, at myndigheder under andre ministeriers ressort yder kommissionerne sekretærbistand.

Det forventes, at sagsbehandlingsreglerne for erstatnings- og taksationskommissionerne og eventuelle overerstatnings- og taksationskommissioner i et vist omfang vil modsvare reglerne om taksations- og overtaksationskommissioner i lov om offentlige veje m.v. samt reglerne om ekspropriations- og taksationskommissioner i ekspropriationsprocesloven.

Der vil være tilfælde, hvor panthavere har rettigheder over fast ejendom eller løsørengenstande, der bliver omfattet af udmålingen af erstatning efter regler fastsat i medfør af lovens § 8, stk. 3. I disse tilfælde er det hensigten at fastsætte regler i medfør af den foreslåede § 8, stk. 9, for de særlige erstatnings- og taksationskommissioner, der nedsættes til behandling af sagerne, som indholdsmæssigt svarer til princippet i bestemmelserne i ekspropriationsproceslovens § 23 om fordeling af erstatningsbeløb mellem rettighedshavere.

Med lovforslaget foreslås endvidere indført en bemyndigelse med § 10 b, hvorefter ministeren for

fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndiges til at fastsætte regler om efterprøvelse af erstatnings- og taksationskommissionernes og eventuelle overerstatnings- og taksationskommissioners afgørelser, herunder regler om adgangen til at påklage kommissionernes afgørelser, at afgørelser ikke kan indbringes for domstolene, før en eventuel mulighed for administrativ rekurs har været udnyttet, og at afgørelser skal indbringes for domstolene inden for nærmere fastsatte frister.

Bemyndigelsesbestemmelsen har til formål at understøtte en effektiv sagsbehandling, herunder at sager om erstatning og kompensation til minkavlere og følgeerhverv afsluttes inden for rimelig tid. Endvidere vil fastsættelse af klage- og søgsmålsfrister for så vidt angår kommissionernes afgørelser om erstatning og kompensation til minkavlere og følgeerhverv være nødvendige af bevismæssige hensyn.

Bestemmelsen i § 10 b vil kunne benyttes til eksempelvis at fastsætte nærmere regler om klagefrister ved indbringelse af erstatnings- og taksationskommissionernes afgørelser for eventuelle overerstatnings- og taksationskommissioner. Bemyndigelsen kan også anvendes til at fastsætte krav om, at muligheden for rekurs til en eventuelt oprettet overerstatnings- og taksationskommission skal udnyttes, inden afgørelsen kan indbringes for domstolene, ligesom der med hjemmel i bestemmelsen vil kunne fastsættes søgsmålsfrister for indbringelse af afgørelserne for domstolene.

Det er hensigten, at der fastsættes regler om, at kommissionernes afgørelser ikke kan påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet eller anden administrativ myndighed.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 4 og 7, og bemærkningerne hertil.

2.8. Obligatorisk digital kommunikation

2.8.1. Gældende ret

Den gældende lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink indeholder ikke bestemmelser om obligatorisk digital kommunikation.

Ved lov nr. 1459 af 17. december 2013 om ændring af forskellige bestemmelser på Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris område om obligatorisk digital kommunikation m.v. blev der givet ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndigelse til at fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation mellem virksomheder, borgere og Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri skal foregå digitalt på de lovområder, der administreres af Fødevarestyrelsen.

Ved lov nr. 1459 af 17. december 2013 blev der således bl.a. indført regler om obligatorisk digital kommunikation i §§ 66 a-66 c i lov om hold af dyr. Med disse bestemmelser blev det skabt en generel hjemmel til at indføre krav om obligatorisk digital kommunikation i takt med, at et område er modent hertil. Efter disse regler kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bl.a. fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri om forhold, som er omfattet af lov om hold af dyr eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

2.8.2. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri anser det for hensigtsmæssigt, at ensartetheden i lovgivningen vedrørende obligatorisk digital kommunikation på ministeriets område fastholdes. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bør derfor bemyndiges til at fastsætte regler om

obligatorisk digital kommunikation på samme måde, som det er tilfældet for så vidt angår en række andre love på ministeriets område, herunder lov om hold af dyr.

Regler om obligatorisk digital kommunikation vil endvidere bidrage til grundlaget for en mere effektiv opgavevaretagelse og størst mulig ressourceudnyttelse for de myndigheder, der administrerer reglerne i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink.

Det foreslås på den baggrund, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri eller til og fra myndigheder som nævnt i lovens § 6, stk. 5, og § 8, stk. 4, der med lovforslaget bliver stk. 5, om forhold, som er omfattet af lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink eller af regler udstedt i medfør heraf, skal foregå digitalt.

Med kommunikation menes alle former for henvendelser fra virksomheder eller fysiske personer, f.eks. forespørgsler, ansøgninger og indberetninger, og alle former for meddelelser fra vedkommende myndighed til virksomheder eller fysiske personer, f.eks. anmodninger om oplysninger, afgørelser, forbud og påbud samt opkrævning af betalinger.

Det er hensigten, at visse typer af kommunikation fremover vil blive sendt via den digitale postløsning Digital Post med de retsvirkninger, der følger heraf. Det kan f.eks. komme på tale for visse afgørelser, herunder forbud eller påbud, eller ved opkrævning af betalinger.

Øvrig kommunikation vil fremover skulle foregå digitalt på anden vis, f.eks. via mail eller digitale selvbetjeningsløsninger.

Det vil fremgå af de enkelte bekendtgørelser, der udstedes i medfør af lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, på hvilken måde kommunikationen mellem den relevante myndighed og de pågældende virksomheder eller personer fremover skal foregå.

Forslaget indebærer, at oplysningerne i en henvendelse ikke kan anses for behørigt modtaget, hvis de ikke indgives på den digitale måde, som er fastsat i de bekendtgørelser, der udstedes i medfør af lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink. Hvis oplysninger m.v. alligevel sendes eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt, at vedkommende myndighed må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

De sanktioner, der i dag er knyttet til manglende indberetning eller indsendelse i papirform, vil også finde anvendelse, når indberetning eller indsendelse ikke sker i overensstemmelse med de krav om digital indberetning, der fastsættes i bekendtgørelser i henhold til dette lovforslag.

Det er i den forbindelse uden betydning, at den pågældende oplever, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde.

Endvidere kan der fastsættes regler om, at skriftlig kommunikation til og fra den relevante myndighed skal foregå digitalt på anden måde, f.eks. via e-mail. I den forbindelse kan der stilles krav om, at den pågældende oplyser en e-mailadresse, som den pågældende kan kontaktes på i forbindelse med behandlingen af en konkret sag m.v.

Ved kommunikation via e-mail kan der stilles krav om sikker identifikation, således at mailen afsendes med digital signatur for at sikre, at afsenderen er den, vedkommende giver sig ud for at være. Er der tale om udveksling af fortrolige eller personfølsomme oplysninger, bør dette enten ske ved krypterede mails (dette forudsætter typisk et certifikat til den pågældende myndigheds e-postadresse) eller den offentlige digitale postløsning. Der vil således også kunne fastsættes regler om, at visse oplysninger sendes til myndighederne ved krypterede mails eller via den offentlige digitale postløsning.

Der vil også kunne stilles krav om anvendelse af digital signatur eller lignende i forbindelse med andre former for digital kommunikation, eksempelvis via digitale selvbetjeningsløsninger, så den relevante myndighed har sikkerhed for, at afsenderen er den, han eller hun giver sig ud for at være.

Det foreslås endvidere, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri vil kunne fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign. Det kan f.eks. brug af virk.dk ved indsendelse af ansøgninger.

Obligatorisk digital kommunikation kan være forbundet med særlige udfordringer for visse grupper af virksomheder og fysiske personer. Det er hensigten at fastsætte regler om, at det efter ansøgning vil være muligt for virksomheder eller fysiske personer opnå dispensation fra kravet om digital kommunikation, hvis særlige forhold gør sig gældende.

I overensstemmelse med de gældende regler i love på Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris område, herunder § 66 a, stk. 3, i lov om hold af dyr, anses en digital meddelelse for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen. Om forståelsen af denne bestemmelse henvises til Folketingstidende 2013-14, tillæg A, L 28 som fremsat, afsnit 4.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Endelig foreslås der indført en bestemmelse om, at virksomheder og personer kan opfylde et underskriftskrav på anden måde end ved en personlig underskrift.

For at der ikke skal kunne opstå tvivl om, at virksomheder og personer kan opfylde underskriftskravet på anden måde end ved en personlig underskrift, foreslås det, at der indsættes en bestemmelse om, at underskriftskravet kan opfyldes ved, at underskriveren anvender en teknik, der sikrer entydig identifikation af den pågældende, f.eks. digital signatur.

Samtidig foreslås det, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvordan kravet om personlig underskrift kan fraviges, eksempelvis ved at den pågældende underskriver et fysisk dokument og indscanner dokumentet som en pdf-fil.

I så fald kan der stilles krav om, at virksomheder eller fysiske personer, som indsender dokumenter til en myndighed uden personlige underskrifter, skal opbevare et eksemplar af det pågældende dokument forsynet med originale underskrifter, som myndigheden kan forlange at få forevist i kontroløjemed.

Det foreslås endvidere, at ministeren kan fastsættes regler om, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter. Det kan f.eks. være aktuelt i de tilfælde, hvor det er nødvendigt at fremlægge originaldokumenter med originale underskrifter, eksempelvis dokumenter,

hvor der stilles krav om revisorpåtegning, eller tro- og loveerklæringer, hvor sådanne er påbudt eller tilstedt efter regler fastsat i medfør af loven.

Med de foreslåede bestemmelser sikres det, at underskriftskravet ikke udgør en unødigt barriere for digital kommunikation, samtidig med, at det sikres, at der kan stilles krav om personlig underskrift for visse typer af dokumenter, hvor der er behov for dette.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Udmøntning af lovforslaget indebærer statsfinansielle udgifter til kompensation til yderligere former for følgeerhverv. Omfanget af udgifter til kompensation til de yderligere former for følgeerhverv, som foreslås omfattet af bemyndigelsen i § 8, stk. 3, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink kan ikke kvantificeres på nuværende tidspunkt, men de samlede udgifter til kompensation til følgeerhverv, som omfattes af lovens § 8, stk. 3, anslås til 3,0-4,0 mia. kr.

Det fremgår af lovforslaget, at staten foranstalter og afholder udgifter til nedrivning af stalde m.v. samt udgifter til anden bortskaffelse eller overdragelse af erhvervede aktiver, som f.eks. bure og andet inventar. Udgifterne til nedrivning og fjernelse af affald og oprydning og i den forbindelse vil afhænge af omfanget af sager, hvor der skal erstattes stald og produktionsbygninger m.v., og i hvor høj grad der er tale om særligt vanskelige materialer på minkfarmene, herunder f.eks. asbest. Omfanget af udgifter til nedrivning m.v. kan således ikke fastlægges på nuværende tidspunkt.

Lovforslaget har ikke i sig selv økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner, men opgaver med nedrivning eller anden bortskaffelse af stalde m.v. kan efter forhandling med vedkommende kommunale organisation udliciteres til kommuner.

Lovforslaget indebærer, at afgørelser efter lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink eller regler fastsat i medfør af loven, som træffes af Fødevarestyrelsen, kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Lovforslaget forventes at kunne medføre omkostninger på ca. 19,3 mio. kr. fordelt på årene 2021-22 til Miljø- og Fødevareklagenævnets behandling af eventuelle klagesager efter loven eller regler fastsat i medfør heraf. Omfanget af omkostningerne vil bl.a. afhænge af antallet af klagesager og eventuelle retssager. Samtidig må det betragtes som en administrativ lettelse både for myndighederne og for virksomheder, at der med lovforslaget bliver mulighed for at fastsætte regler om, at en myndighed har hjemmel til remonstration.

Lovforslaget forventes i øvrigt at have begrænsede implementeringskonsekvenser for staten. Lovforslaget eller udmøntningen heraf indebærer ikke etablering af nye it-systemer eller lignende. Der kan i forbindelse med udmøntningen af lovforslaget gøres brug af eksisterende it-systemer, herunder ved oprettelse af særlige ansøgningsskemaer på virk.dk. Regler om obligatorisk digital kommunikation vil i øvrigt bidrage til en mere effektiv opgavevaretagelse og størst mulig ressourceudnyttelse for de myndigheder, der administrerer reglerne i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink.

Der vil være dog være administrative konsekvenser forbundet med en udmøntning af lovforslaget samt i forbindelse med sagsbehandling og varetagelse af de opgaver, der i øvrigt følger af lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink og de regler, der fastsættes i medfør heraf. Der vil herunder være administrationsomkostninger for Fødevarestyrelsen, hvortil flere opgaver efter

loven er eller forventes delegeret. Blandt andet forventes Fødevarestyrelsen at få henlagt nye opgaver med hensyn til at modtage, gennemgå og videreformidle ansøgninger om erstatning og kompensation efter regler fastsat i medfør af lovens § 8, stk. 3.

Endvidere bemærkes, at der vil være væsentlige administrative konsekvenser relateret til sagsbehandlingen af de enkelte sager om erstatning og kompensation, hvor der skal foretages en konkret vurdering i forhold til hver enkelt minkavler og følgeerhvervsvirksomhed. I den forbindelse forventes ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri at nedsætte et større antal erstatnings- og taksationskommissioner og eventuelt overerstatnings- og taksationskommissioner. Der skal afholdes udgifter til honorering af kommissionernes formænd og medlemmer, til etablering af sekretariatsbistand til kommissionerne og til udredning af sagsomkostningerne i de enkelte sager. Antallet af sager ved erstatnings og taksationskommissionerne (og eventuelt efterfølgende sager ved en overerstatnings- og taksationskommission eller domstolene) kan ikke præcist anslås på nuværende tidspunkt, men det estimeres, at omfanget af omkostningerne for det offentlige i forbindelse med oprettelsen af kommissioner og kommissionernes behandling af sager, herunder eventuelle klagersager, vil være ca. 113,4 mio. kr. fordelt på årene 2021-24.

Lovforslaget har ingen implementeringskonsekvenser for regioner og kommuner eller selvstyremæssige konsekvenser for kommunerne.

Der er generelt usikkerhed om de ovenstående skøn. Nærmere omkostninger vil blive estimeret ved udmøntning af initiativerne. Bevillingerne til ovenstående opgaver vil skulle afsættes på aktstykker i 2021 og årlige finanslove for 2022 og frem.

For så vidt angår principperne om digitaliseringsklar lovgivning er det Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri vurdering, at lovforslaget overordnet efterlever disse principper, idet der samtidig gøres opmærksom på, at lovforslaget primært indeholder bemyndigelsesbestemmelser, og udmøntning af lovforslaget vil i relevant omfang ske i overensstemmelse med disse principper. Nedenfor beskrives princip efterlevelsen særligt for princip #2, #3, #5 og #6.

I overensstemmelse med princip #2 understøtter lovforslaget digital kommunikation, da der indføres bestemmelser om obligatorisk digital kommunikation. Samtidig er der i lovforslaget taget hensyn til virksomheder og personer uden mulighed for at kommunikere digitalt, hvormed der i forbindelse med fastsættelse af regler i bekendtgørelsesform vil være mulighed for at opnå dispensation herfor.

Med hensyn til princip #3 om automatisk sagsbehandling bemærker Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, at den regulering, som lovforslaget – såvel som den gældende lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink – vedrører, ikke egner sig til automatisk sagsbehandling, da sagsbehandlingen og de afgørelser, der skal træffes efter loven eller regler fastsat i medfør heraf, forudsætter, at der foretages en individuel vurdering af konkrete forhold i de enkelte sager, herunder bl.a. i sager om erstatning og kompensation efter regler fastsat i medfør af lovens § 8, stk. 3. Der vil dog blive fastsat nærmere regler og overordnede retningslinjer for behandlingen af sager om erstatning og kompensation, der implementerer den politiske aftale af 25. januar 2021 om erstatning mv. til minkavlerne og følgeerhverv berørt af COVID-19.

Lovforslaget er endvidere i overensstemmelse med princip #6 om anvendelse af offentlig infrastruktur, herunder Digital Post. Ved fastsættelse af bl.a. regler om ansøgninger om erstatning og kompensation er det f.eks. hensigten at gøre brug af Virk.dk.

Endeligt bemærkes for så vidt angår princip #5 om tryk og sikker datahåndtering, at lovforslaget indebærer, at København Fur International A/S efter anmodning fra Fødevarestyrelsen skal videregive visse nærmere angivne oplysninger om de enkelte minkavlere og deres indleverede skind kvalitet i form af et indeks over skindpriser fra København Fur, herunder vil sådanne oplysninger bl.a. indeholde navne på minkavlernes virksomhed og ejere, CVR-nummer, evt. CPR-nummer, kontonumre, omsætningstal og afregningspriser på skind. Ligeledes vil udmøntningen af lovforslaget og den gældende lov om aflivning og midlertidigt forbud mod hold af mink indebære, at der i forbindelse med sagsbehandlingen i konkrete sager efter loven vil kunne ske behandling af personoplysninger. Sådanne oplysninger skal behandles i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne. For at sikre dette, vil personoplysninger, herunder eventuel oplysning om personnummer (CPR-nr.), blive behandlet efter Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris retningslinjer om behandling af personoplysninger, herunder at personoplysninger skal behandles i overensstemmelse med god databehandlingsskik, opbevares i sikre datasystemer og i øvrigt behandles i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne, bl.a. de grundlæggende principper i databeskyttelsesforordningens artikel 5. Ligeledes vil de særlige erstatnings- og taksationskommissioner, der påtænkes oprettet i medfør af lovens § 8, stk. 4, der bliver stk. 5, til at behandle sager om erstatning og kompensation til minkavlere og følgeerhverv skulle behandle personoplysninger i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

En udmøntning af lovforslaget vurderes at have positive økonomiske konsekvenser for erhvervet ved at flere former for følgeerhverv vil have mulighed for at søge om og modtage kompensation for nedlukning af minkrelateret virksomhed. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne i afsnit 3.

En udmøntning af lovforslaget med hensyn til kravet om tilladelser og godkendelser efter anden lovgivning som forudsætning for udbetaling af kompensation og erstatning har ingen økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, idet det er forudsat allerede at være et krav efter gældende miljøregler for at kunne drive en lovlig minkproduktion eller minkrelateret virksomhed.

Lovforslaget medfører ikke i sig selv administrative konsekvenser for erhvervslivet, men ved udmøntning af lovforslaget, herunder fastsættelse af regler om behandling af sager i medfør af § 8, stk. 4, i den gældende lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, vil der være administrative konsekvenser forbundet med udfyldelse og indsendelse af ansøgninger om erstatning og kompensation, herunder fremsendelse af dokumentation og andre oplysninger, herunder eventuelle oplysninger afgivet på tro- og love, til brug for behandlingen af sagerne. Tidsforbruget i forbindelse med indsendelse af ansøgninger og fremsendelse af bl.a. dokumentation for gyldige miljøtilladelser m.v., regnskabsoplysninger samt øvrig dokumentation til brug for behandlingen af sager vurderes at have administrative konsekvenser for erhvervslivet på under 4 mio. kr. Herudover vil en udmøntning af lovforslaget, hvormed der stilles krav om, at visse oplysninger og dokumenter skal attesteres af en revisor medføre erhvervsøkonomiske konsekvenser i form af i udgifter til revisorbistand.

Et udkast til lovforslag har været forelagt Erhvervsstyrelsens Området for Bedre Regulering (OBR). OBR bemærker, at lovforslaget giver hjemmel til udstedelse af bekendtgørelser, som indebærer administrative konsekvenser for erhvervslivet, jf. lovforslagets foreslåede ændring af § 8, stk. 4, der bliver stk. 5, hvorefter ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for, hvilken dokumentation der skal fremsendes, når minkavlere og følgeerhverv søger om erstatning eller kompensation. Herudover

vil der, med udmøntningen af lovforslaget, ligeledes stilles krav til, at visse oplysninger og dokumenter skal attesteres af en revisor. OBR bemærker, at omfanget af de administrative konsekvenser for erhvervslivet afhænger af, hvordan dokumentationskravene konkret bliver udmøntet, hvorfor det ikke er muligt at foretage en fyldestgørende vurdering af de administrative konsekvenser på nuværende tidspunkt. OBR vil derfor tage nærmere stilling til de administrative konsekvenser i forbindelse med en senere udmøntning af lovforslaget.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klima- og miljømæssige konsekvenser

Det midlertidige forbud mod hold af mink i § 1, stk. 1, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink samt muligheden for at søge om og modtage erstatning eller kompensation for permanent nedlukning af produktionen af mink eller minkrelateret produktion for visse følgeerhverv som følge af forbuddet efter regler der fastsættes i medfør af lovens § 8, stk. 3, er umiddelbart vurderet til at have positive miljømæssige konsekvenser. Den med lovforslaget forslåede udvidelse af bemyndigelsen af § 8, stk. 3, hvormed yderligere følgeerhverv bliver berettigede til kompensation for permanent nedlukning af den minkrelaterede virksomhed vurderes ligeledes at kunne have positive miljømæssige konsekvenser. Det kan dog samtidig ikke udelukkes, at det kan have en negativ indvirkning på miljøet i forbindelse med nedrivning af stalde m.v.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke implementering af EU-regulering.

Lovforslaget indeholder elementer, der er relevante i forhold til EU-rettens statsstøtteregele. EU-rettens statsstøtteregele sætter visse rammer for udmøntning af lovforslaget, og udmøntningen af lovforslaget vil ske inden for disse rammer. Det vil sige, at det er en forudsætning for fastsættelse af regler om erstatning og kompensation, herunder kompensation til følgeerhverv som omfattet af lovforslaget, at statsstøtten anmeldes til og godkendes af EU-Kommissionen, førend reglerne kan sættes i kraft.

Lovforslaget indeholder endvidere elementer, der er relevante i forhold til databeskyttelsesforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse). Udmøntningen af lovforslaget vil indebære behandling af personoplysninger. Sådanne oplysninger vil blive behandlet i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Under hensyntagen til, at der uden unødige forsinkelse kan fastsættes regler om erstatning og kompensation til de berørte minkavlere og følgeerhverv og endvidere gennemføres udbetalinger af forskud på erstatning m.v. har et udkast til lovforslag ikke forinden fremsættelsen været sendt i høring.

Et udkast til lovforslag er umiddelbart inden fremsættelsen den 24. marts 2021 sendt i offentlig høring med høringsfrist den 31. marts 2021, herunder er lovforslaget sendt i høring hos følgende

organisationer m.v.:

[...]

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget indebærer statsfinansielle udgifter til kompensation til yderligere former for følgeerhverv. De samlede udgifter til kompensation til følgeerhverv, der omfattes af lovens § 8, stk. 3, anslås til 3,0-4,0 mia. kr. Der forventes endvidere at være væsentlige statslige udgifter forbundet med nedrivning af stalde m.v. samt udgifter til anden bortskaffelse m.v. af erhvervede aktiver. Omfanget af disse udgifter kan dog ikke kvantificeres på nuværende tidspunkt.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget vil medføre positive konsekvenser ved fastsættelse af regler om obligatorisk digital kommunikation, der vil bidrage til en mere effektiv opgavevaretagelse og størst mulig ressourceudnyttelse for de myndigheder, der administrerer reglerne.	Det estimeres at lovforslaget kan medføre omkostninger på ca. 19,3 mio. kr. til Miljø- og Fødevareklagenævnets behandling af eventuelle klagesager. Der vurderes endvidere at være væsentlige administrative konsekvenser forbundet med den påtænkte oprettelse af erstatnings og taksationskommissioner og deres sagsbehandling af de enkelte sager om erstatning og kompensation, hvor det estimeres at omfanget af omkostningerne kan beløbe sig til ca. 113,4 mio. kr. Endvidere vil der være administrative konsekvenser

		for det offentlige, herunder Fødevarestyrelsen, i forbindelse med sagsbehandling og varetagelse af andre opgaver både for så vidt angår lovforslaget og den gældende lov.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget har positive økonomiske konsekvenser for erhvervet ved at flere former for følgeerhverv vil være berettigede til at modtage kompensation.	Fastsættelse af regler om krav til revisorattestation i forbindelse med afgivelse af visse oplysninger vil medføre udgifter til revisorbistand.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Der estimeres at være administrative konsekvenser på under 4 mio. kr., dog vil der ud over tids- og ressourceforbrug være udgifter til revisorbistand, jf. ovenfor.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klima og miljømæssige konsekvenser	Den med lovforslaget foreslåede udvidelse af kredsen af kompensationsberettigede følgeerhverv med hensyn til kompensation for permanent nedlukning af den minkrelaterede virksomhed vurderes at kunne have positive miljømæssige konsekvenser.	Det kan ikke udelukkes at udførelsen af arbejdet med nedrivning af stalde m.v. kan have en negativ indvirkning på miljøet.
Forholdet til EU-retten		
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af § 6, stk. 5, i lov nr. 2185 af 29. december 2020 om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri efter forhandling med vedkommende minister eller vedkommende kommunale organisation kan fastsætte regler om andre offentlige myndigheders eller offentlige institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven.

Det foreslås, at det i § 6, stk. 5, efter »loven« indsættes », herunder opgaver vedrørende nedrivning, fjernelse og bortskaffelse af aktiver som nævnt i §§ 8 a og 8 b«.

Med den foreslåede ændring udvides den gældende bemyndigelsesbestemmelse i § 6, stk. 5, så det klart fremgår, at bemyndigelsen vil kunne anvendes til efter forhandling med vedkommende minister eller vedkommende kommunale organisation at fastsætte regler om, at andre offentlige myndigheders eller offentlige institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver vedrørende nedrivning, fjernelse og bortskaffelse af aktiver som nævnt i de foreslåede §§ 8 a og 8 b.

Bestemmelsen vil eksempelvis kunne anvendes til at indgå aftaler med Bygningsstyrelsen eller andre offentlige myndigheder m.v. om varetagelse af opgaver vedrørende nedrivning af stalde og bygninger samt om anden fjernelse og bortskaffelse af de af staten erhvervede aktiver i forbindelse med, at der ydes erstatning eller kompensation herfor.

Bemyndigelsen angår varetagelse af opgaver vedrørende nedrivning, fjernelse og bortskaffelse af aktiver som nævnt i de foreslåede §§ 8 a og 8 b, der er nærmere omtalt i lovforslagets § 1, nr. 6, og bemærkningerne hertil samt afsnit 2.5.2 i de almindelige bemærkninger.

Der henvises til afsnit 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det følger af § 8, stk. 3, i lov nr. 2185 af 29. december 2020 om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter regler om erstatning og kompensation som følge af forbuddet mod hold af mink, jf. lovens § 1, stk. 1, herunder erstatning og kompensation til visse følgeerhverv. Det er i forarbejderne til bestemmelsen forudsat, at bemyndigelsen til at fastsætte regler om erstatning og kompensation alene omfatter følgeerhverv, der i det væsentlige er afhængige af minkavl for at kunne drive virksomhed. Ved visse følgeerhverv forstås bl.a. fodercentraler, pelserier og minkforarbejdningsvirksomheder samt auktionshuse. Der henvises til Folketingstidende 2020-21, 1. samling, tillæg B, betænkning over L 77 (omtryk), side 6, 1. spalte.

Det foreslås, at der indsættes et 2. pkt. i § 8, stk. 3, hvoraf fremgår, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri ud over regler som nævnt i 1. pkt. fastsætter regler om, at der kan ydes kompensation til følgeerhverv, som udlejer stald- og burkapacitet til minkproduktion i Danmark, samt pelserier, som betjener minkproduktion i Danmark.

Med den foreslåede ændring foretages en udvidelse af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeris kompetence til at fastsætte regler om, hvilke følgeerhverv der er berettiget til at modtage kompensation efter loven. Der vil herefter kunne fastsættes regler om, at der kan ydes kompensation til følgeerhverv, som udlejer stald- og burkapacitet til minkproduktion i Danmark, samt pelserier, som betjener minkproduktion i Danmark, uanset om disse erhverv i det væsentlige er afhængige af minkavl i Danmark for at kunne drive virksomhed. For pelserier vil dette endvidere være uafhængigt af, om den pågældende virksomhed organisatorisk er udskilt som en selvstændig virksomhed eller indgår i en virksomhed, hvor der også drives minkavl. For så vidt angår udlejning af stald- og burkapacitet, som indgår i en virksomhed, hvor der drives minkavl, vil der også kunne ydes erstatning for den udlejede kapacitet, da denne ikke udnyttes til produktion af minkskind af virksomheden, der driver minkavl, og derfor vil kunne erstattes som uudnyttet kapacitet i den pågældende minkvirksomhed.

I det omfang der er tale om anmeldelsespligtig statsstøtte, er det en forudsætning for ministerens bemyndigelses til at fastsætte regler, at statsstøtten anmeldes til og godkendes af EU-Kommissionen, førend reglerne kan sættes i kraft.

Der henvises til afsnit 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af § 8, stk. 3, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter regler om erstatning og kompensation som følge af forbuddet mod hold af mink, jf. § 1, stk. 1, herunder erstatning og kompensation til visse følgeerhverv.

Det foreslås, at der efter § 8, stk. 3, indsættes et nyt *stk. 4*, hvorefter ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at tilladelser eller godkendelser efter anden lovgivning er en betingelse for tildeling og udbetaling af erstatning og kompensation efter regler fastsat i medfør af stk. 1-3.

Den foreslåedes bemyndigelsesbestemmelse vil kunne anvendes til i bekendtgørelsesform at fastsætte betingelser om, at erstatning og kompensation kun kan tildeles og udbetales til virksomheder, i det omfang der foreligger de fornødne tilladelser og godkendelser til bygninger og anlæg, herunder indretninger, drift, produktion m.v., som erstattes eller kompenseres efter regler fastsat i medfør lovens § 8, stk. 1-3, herunder kan ministeren fastsætte regler om fradrag i erstatning og kompensation ved manglende eller mangelfulde tilladelser eller godkendelser.

Bestemmelsen forventes navnlig anvendt til at fastsætte regler om, at tildeling og udbetaling af erstatning og kompensation for kapacitet til produktion af mink og øvrig minkrelateret produktion forudsætter de nødvendige tilladelser og godkendelser efter miljølovgivningen, herunder efter husdyrbrugloven og miljøbeskyttelsesloven. Bemyndigelsesbestemmelsen er dog ikke begrænset hertil og kan således også anvendes til at fastsætte regler om, at øvrige nødvendige tilladelser eller godkendelser efter anden lovgivning, herunder byggetilladelse, landzonetilladelse, særlige tilladelser for den sektorspecifikke virksomhedstype m.v., er en forudsætning for tildeling og udbetaling af erstatning og kompensation efter regler fastsat i medfør lovens § 8, stk. 3.

Bemyndigelsen kan også anvendes til at fastsætte regler om, på hvilket tidspunkt de pågældende

tilladelser skal foreligge, samt hvad de skal omfatte for at opnå erstatning og kompensation efter regler fastsat i medfør lovens § 8, stk. 1-3. Ministeren kan herudover anvende bemyndigelsen til at fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde kan dispenseres fra kravet om tilladelser eller godkendelser efter anden lovgivning, herunder fastsætte betingelserne for opnåelse af en sådan dispensation.

Det er hensigten, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri vil fastsætte regler om, at de erstatnings- og taksationskommissioner, der påtænkes oprettet med hjemmel i § 8, stk. 4, der med dette lovforslag bliver stk. 5, såvel som eventuelle overerstatnings- og taksationskommissioner som led i deres afgørelse af sager om erstatning og kompensation præliminært skal tage stilling til, om der foreligger de påkrævede og nødvendige tilladelser m.v. og betydningen heraf.

Der henvises til afsnit 2.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det fremgår af § 8, stk. 4, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om behandlingen af sager omfattet af § 8, stk. 1-3. Ministeren kan herunder fastsætte regler om oprettelse af myndigheder, der skal behandle sagerne, og efter forhandling med transportministeren fastsætte regler om, at sagerne helt eller delvis skal behandles efter reglerne i ekspropriationsprocesloven.

Det foreslås, at det i § 8, *stk. 4, 1. pkt.*, der med lovforslaget bliver stk. 5, 1. pkt., efter »stk. 1-3« indsættes », herunder regler om ansøgning, frister, oplysnings- og dokumentationskrav samt krav om revisorattestation«.

Med den foreslåede ændring af 1. pkt. i § 8, stk. 4, der bliver stk. 5, vil ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kunne fastsætte regler om sagernes behandling i bred forstand, herunder regler om ansøgning, ansøgningsfrister og øvrige frister, oplysnings- og dokumentationskrav samt krav om revisorattestation.

Bemyndigelsen forudsættes bl.a. anvendt til at fastsætte regler om, at minkavlere, der ansøger om erstatning og kompensation efter regler fastsat i medfør af lovens § 8, stk. 3, ved indgivelse af ansøgningen skal afgive oplysninger om produktionsomkostningerne for det ansøgte. Der vil endvidere kunne fastsættes regler om, at sådanne oplysninger skal afgives efter nærmere fastsatte form- og indholdsmæssige krav samt attesteres af en revisor.

Bemyndigelsen forventes endvidere anvendt til at fastsætte regler om frister for indgivelse af ansøgninger om kompensation og erstatning, således at det bl.a. bliver muligt at fastlægge det i den politiske aftale forudsatte minimumsniveau for omkostninger på 25 pct. under gennemsnittet til brug for behandlingen af ansøgningerne. Fastsættelse af regler om ansøgningsfrister m.v. vil også gøre det muligt tidligt i sagsbehandlingen at foretage en afdækning af ejerforhold og antal mink i de enkelte besætninger, herunder navnlig i besætninger med flere underbesætninger.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil endvidere kunne anvendes til bl.a. at fastsætte regler om, hvilke dokumenter og oplysninger som det kræves indleveret til brug for behandlingen af en sag om erstatning eller kompensation m.v. efter regler fastsat i medfør af lovens § 8, stk. 1-3. Der vil også kunne fastsættes regler om formen for afgivelse af oplysningerne og dokumenterne. Der vil endvidere

kunne fastsættes regler om, at der skal indsendes fotodokumentation til brug for behandlingen af sager efter loven og regler fastsat i medfør heraf.

Der vil endvidere kunne fastsættes regler om, hvilken retsfølge manglende opfyldelse af reglerne vil have for ansøgeren, herunder om at ansøgningen kan afvises ved overskridelse af en fastsat ansøgningsfrist eller ved manglende indsendelse af fornøden dokumentation inden en angiven frist. Det vil endvidere kunne fastsættes regler om, at erstatningen eller kompensationen m.v. nedsættes helt eller delvist ved overskridelse af frister.

For at sikre en korrekt og hurtig sagsbehandling finder Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri det endvidere nødvendigt, at der kan fastsættes regler om, at visse nærmere angivne dokumenter skal attesteres af en revisor.

Der henvises til afsnit 2.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås desuden, at der i § 8, stk. 4, 2. pkt., der med lovforslaget bliver stk. 5, 2. pkt., efter »myndigheder, der skal behandle sagerne,« indsættes: »samt om deres virksomhed og sekretariatsbistand«.

Med den foreslåede ændring af 2. pkt. fastslås det, at ministeren ved fastsættelse af regler om oprettelse af myndigheder til behandling af sager ligeledes fastsætte regler om de oprettede myndigheders virksomhed, og bemyndigelsen udvides til også at omfatte regler om sekretariatsbistand.

Det er hensigten, at der med hjemmel i § 8, stk. 4, der bliver stk. 5, skal kunne fastsættes nærmere regler om oprettelse og sammensætning af et antal erstatnings- og taksationskommissioner, der skal behandle sager og træffe afgørelse om erstatning og kompensation til minkavlere og visse følgeerhverv som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink, jf. § 1, stk. 1, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink. Til efterprøvelse af erstatnings- og taksationskommissionernes afgørelser kan bemyndigelsen endvidere benyttes til at fastsætte regler om oprettelse og sammensætning af et antal overerstatnings- og taksationskommissioner, der skal fungere som administrativ rekursmyndighed for afgørelser truffet af erstatnings- og taksationskommissionerne.

Disse regler vil bl.a. skulle sikre, at medlemmerne af erstatnings- og taksationskommissionerne og eventuelle overerstatnings- og taksationskommissioner har tilstrækkelig indsigt i vurdering af ejendomme, driftsmidler, inventar m.v., indsigt i revision og regnskab samt indsigt i minkproduktion, pelsindustri, fodervirksomhed m.v., hvilket vil blive påset i forbindelse med udpegning af medlemmer og sammensætning af kommissionerne.

Det er hensigten, at kommissionerne vil blive etableret som uafhængige forvaltningsmyndigheder uden for Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris organisatoriske hierarki, og at kommissionerne således ikke vil være underlagt nogen instruktionsbeføjelser.

Bestemmelsen i § 8, stk. 4, der bliver stk. 5, vil endvidere kunne benyttes til bl.a. at fastsætte nærmere regler om udpegning af kommissionernes formænd og medlemmer, om kompetencefordelingen mellem de enkelte kommissioner samt om sagsbehandlingen ved kommissionerne, herunder om parternes skriftveksling, kommissionernes erstatningsforslag til parterne, sagens afgørelse,

fordelingen af sagsomkostninger og honorering af kommissionernes formænd og medlemmer. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri vil endvidere kunne fastsætte regler om sekretariatsbetjening af kommissionerne, herunder at det efter forhandling med vedkommende minister kan bestemmes, at myndigheder under andre ministeriers ressort yder kommissionerne sekretariatsbistand.

Det er hensigten, at sagsbehandlingsreglerne for erstatnings- og taksationskommissionerne og eventuelle overerstatnings- og taksationskommissioner i et vist omfang skal svare til reglerne om taksations- og overtaksationskommissioner i lov om offentlige veje m.v. samt reglerne om ekspropriations- og taksationskommissioner i ekspropriationsprocesloven.

Der vil være tilfælde, hvor panthavere har rettigheder over fast ejendom eller løsørengenstande, der bliver omfattet af udmålingen af erstatning eller kompensation efter regler fastsat i medfør af § 8, stk. 3. I disse tilfælde er det hensigten i medfør af den foreslåede § 8, stk. 9, at fastsætte regler for de særlige erstatnings- og taksationskommissioner, der nedsættes til behandling af sagerne, som indholdsmæssigt svarer til princippet i ekspropriationsproceslovens § 23 om fordeling af erstatningsbeløb mellem rettighedshavere.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.7.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Den gældende lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink indeholder ikke regler om afgivelse af oplysninger på tro og love eller regler om private aktørers videregivelse af oplysninger om andre private aktører til myndighederne. Loven indeholder endvidere ikke regler om, at krav på erstatning og kompensation efter regler fastsat i medfør af lovens § 8, stk. 3, ikke kan overdrages, før kravet er indtrådt, eller mulighed for, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, erstatningens og kompensationens fordeling mellem rettighedshavere i forbindelse med fastsættelse af erstatning og kompensation efter regler fastsat i medfør af § 8, stk. 3.

For så vidt angår regler om databeskyttelse henvises i øvrigt til afsnit 2.4.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes et § 8, stk. 6, hvoraf det følger, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at oplysninger, der afkræves til brug for behandlingen af sager efter loven eller regler udstedt i medfør heraf, skal afgives på tro og love.

Erklæring af oplysninger på tro og love indebærer, at den erklærende bl.a. vil kunne straffes, hvis der forsætligt afgives en falsk erklæring, jf. straffelovens § 161.

Det foreslås herudover, at der indsættes et nyt § 8, stk. 7, hvorefter København Fur International A/S efter anmodning fra Fødevestyrelsen videregiver visse nærmere angivne oplysninger om minkavlernes salg og afregning hos København Fur International A/S til brug for behandling af sager efter regler fastsat i medfør af lovens § 8, stk. 1 og 3.«

Bestemmelsen forudsættes anvendt til, at Fødevestyrelsen kan indhente og kræve oplysninger om de enkelte minkavlere og deres indleverede skinds kvalitet i form af et indeks over skindpriser fra København Fur International A/S, som skal benyttes til at behandle og træffe afgørelse i sager efter

regler fastsat i medfør af § 8, stk. 1 og 3, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink. Sådanne oplysninger vil bl.a. indeholde navne på minkavlernes virksomhed og ejere, CVR-nummer, evt. CPR-nummer, kontonumre, omsætningstal og afregningspriser. Oplysningerne vil vedrøre samtlige minkavlere omfattet af loven, som har solgt skind på København Furs auktioner, uanset om de har ansøgt om erstatning og kompensation efter regler fastsat i medfør af lovens § 8, stk. 1 og 3. Med den foreslåede bestemmelse får København Fur International A/S endvidere et retligt grundlag at videregive de pågældende oplysninger i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne. Den foreslåede bestemmelse indebærer ligeledes en pligt for København Fur til at videregive de anmodede oplysninger til Fødevarestyrelsen. I overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne kan Fødevarestyrelsen videregive de indhentede og relevante oplysninger til de erstatnings- og taksationskommissioner, der påtænkes oprettet efter lovens § 8, stk. 4, der med lovforslaget bliver stk. 5, til brug for behandling af sager efter regler fastsat i medfør af loven.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 8, stk. 8, hvorefter krav på erstatning og kompensation efter regler fastsat i medfør af lovens § 8, stk. 3, herunder eventuelle krav på forskud på erstatning og kompensation, ikke kan overdrages, før kravet er indtrådt. Aftaler om sådanne overdragelser er ugyldige.

Med den foreslåede bestemmelse vil den erstatnings- eller kompensationsberettigede part ikke kunne overdrage kravet på erstatning og kompensation, før kravet er indtrådt, og det fastsættes, at sådanne aftaler vil være ugyldige.

Et krav vil være »indtrådt« i bestemmelsens forstand, når der træffes endelig afgørelse om erstatnings- eller kompensationsbeløbets størrelse. Såfremt der i stedet indgås forlig eller anden aftale, hvori erstatnings- eller kompensationsbeløbet fastsættes, vil kravet være indtrådt som bestemt i forliget eller aftalen.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 8, stk. 9, hvorefter ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om erstatningens og kompensationens fordeling mellem rettighedshavere. Bestemmelsen har således til formål at sikre, at transport af krav på erstatning og kompensation ikke forhindrer, at erstatnings- og kompensationsbeløbet kan fordeles med respekt for gældende panterettigheder og andre rettigheder over de erstattede eller kompenserede aktiver. Der kan dog fastsættes regler om, at panterettigheder og andre rettigheder over de erstattede eller kompenserede aktiver først tilgodeses i forbindelse med den endelige fastsættelse af erstatning eller kompensation, og at der hermed skabes mulighed for at udbetale forskud på erstatning eller kompensation direkte til den erstatnings- eller kompensationsberettigede part. Der vil således ved fastsættelsen af regler om forskuddets størrelse blive taget hensyn til at undgå risiko for, at det endelige erstatnings- eller kompensationsbeløb ikke vil være tilstrækkeligt til at dække alle tab i forhold til panterettigheder og evt. andre rettigheder.

Det foreslås desuden, at der indsættes et nyt § 8, stk. 9, hvorefter ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om fordeling og udbetalingen af erstatning og kompensation, som fastsat efter regler udstedt i medfør af lovens § 8, stk. 3, herunder om erstatningens og kompensations fordeling mellem rettighedshavere.

Med den foreslåede bestemmelse vil ministeren bl.a. kunne fastsætte regler der sikrer, at fordelingen af det samlede erstatnings- eller kompensationsbeløb sker med respekt af gældende panterettigheder og andre rettigheder over de erstattede eller kompenserede aktiver.

Den foreslåede bemyndigelse forudsættes således anvendt til at sikre, at pant- og rettighedshavere bliver kompenseret fuldt ud for forringelsen af pantets værdi, og der lægges derfor med den foreslåede ordning ikke op til at fastsætte regler om, at der indhentes samtykke fra pant- og rettighedshavere i forbindelse med statens erhvervelse af rettigheder.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Til § 8 a

Den gældende lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink indeholder ikke regler, om at det er et vilkår for erstatningen eller kompensationen, at staten erhverver ret over de aktiver, som der er ydet erstatning eller kompensation for efter regler, der fastsættes i medfør af § 8, stk. 3.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse som § 8 a, stk. 1, hvoraf det følger, at ved fastsættelsen af erstatning eller kompensation efter regler fastsat i medfør af lovens § 8, stk. 3, for minkavl, opdræt af mink med henblik på videresalg af levende dyr, pelseri, som har været drevet i tilknytning til en minkvirksomhed, eller udlejning af stald- og burkapacitet er det et vilkår for erstatningen eller kompensationen, at staten erhverver ret som nævnt i de foreslåede § 8 a, stk. 2 og 3, over de aktiver, der er ydet erstatning eller kompensation for.

Bestemmelsen fastslår, at det er et vilkår for erstatningen eller kompensationen, som fastsat efter regler udstedt i medfør af § 8, stk. 3, at staten erhverver ret som nævnt i de foreslåede § 8 a, stk. 2 og 3. Statens ret stiftes ved den endelige fastsættelse af erstatningen eller kompensationen for det pågældende aktiv, dvs. når der træffes endelig afgørelse om erstatnings- eller kompensationsbeløbets størrelse. Såfremt der i stedet indgås forlig eller anden aftale, hvori erstatnings- eller kompensationsbeløbet fastsættes, vil kravet være indtrådt som bestemt i forliget eller aftalen.

Det foreslås samtidig, at der indføres en ny bestemmelse som § 8 a, stk. 2, hvoraf det fremgår, at ved erstatning eller kompensation for fast ejendom er det et vilkår for erstatningen eller kompensationen, at staten erhverver ret til bortskaffelse af bygninger, bygningsinstallationer m.v., der er en del af den faste ejendom. Retten til bortskaffelse omfatter ret til nedrivning og fjernelse af bygninger m.v. samt ejendomsret til de bortskaffede aktiver. Staten afholder udgifterne til nedrivning og fjernelse af bygninger m.v. Staten afholder ikke andre omkostninger, herunder omkostninger til anden oprydning eller forureningsbekæmpelse. Staten oppebærer eventuelle indtægter i forbindelse med de bortskaffede aktiver.

Den foreslåede bestemmelse vedrører fast ejendom og fastslår, at det er et vilkår for erstatningen eller kompensationen, som fastsat efter regler udstedt i medfør af lovens § 8, stk. 3, at staten erhverver ret til nedrivning og bortfjernelse af de bygninger med tilhørende bygningsinstallationer, der er blevet erstattet eller kompenseret. Ejendomsretten til den faste ejendom forbliver således hos erstatningsmodtageren, der imidlertid skal acceptere, at staten får ret til at nedrive bygninger med tilhørende bygningsinstallationer m.v., herunder installationer såsom rørføring m.v. under jorden, og at staten kan bortfjerne det herved fremkomne bygningsaffald. Nedrivning og bortfjernelse sker for statens regning, og staten skal i den forbindelse sørge for, at det pågældende areal efterlades rydeligt

uden huller og jordbunker. Anden oprydning og reetablering af grundarealer under og ved bygninger m.v. omfattet af bortskaffelsesretten, herunder håndtering af eventuel forurening, forbliver et anliggende for grundejeren.

For så vidt angår staldbygninger og staldanlæg, bure m.m., der har været anvendt eller udlejet til minkavl eller opdræt af mink med henblik på videresalg af levende dyr, er det med den politiske aftale om erstatning mv. til minkavlere berørt af COVID-19 lagt til grund, at sådanne bygninger og staldanlæg m.m. ikke umiddelbart kan omlægges eller anvendes til andre formål end minkavl. Hensigten er derfor, at sådanne bygninger og staldanlæg skal bortskaffes, og at staten afholder udgifterne hertil. Der vil i disse tilfælde ikke være grundlag for at overtage grunden, hvorpå bygning og staldanlæg befinder sig. Dette gælder uanset, om de pågældende bygninger og staldanlæg m.m. har været anvendt til minkavl af ejeren selv eller udlejet til andre minkavlere. Tilsvarende gælder for et pelseri, som har været drevet i tilknytning til en minkvirksomhed, dvs. hvor begge aktiviteter er indeholdt i den samme virksomhed.

Det er således hensigten med lovforslaget, at der skal etableres en ordening, som sikrer, at brugen af de omhandlede aktiver, der er blevet erstattet eller kompenseret, ikke senere kan genoptages, og som samtidig er i overensstemmelse med den i afsnit 2.5.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger beskrevne retstilstand om udskillelse af en eksisterende bygning fra grunden. Ordningen vil overordnet indebære, at det er et vilkår for erstatningen eller compensationen, at der skal ske nedrivning og bortfjernelse af de bygninger med tilhørende bygningsinstallationer, der er blevet erstattet eller kompenseret. Det vil således være et vilkår for erstatning eller compensation for aktiver i form af fast ejendom, at minkavleren m.v. accepterer, at staten bortskaffer og nedriver bygninger, bure og andre aktiver omfattet af den faste ejendom, der er blevet erstattet eller kompenseret.

Det følger af ekspropriationsproceslovens § 2, nr. 1, at der ved ekspropriation kan erhverves ret til at udøve en særlig råden over faste ejendomme. I henhold til tinglysningslovens § 38 kan særskilt ret over bygningsmaterialer og bygningstilbehør, der er indlagt i bygningen på ejerens bekostning til brug for bygningen, ikke forbeholdes, være sig som ejendomsret eller på anden måde.

For at sikre realiseringen af en ordening med bortskaffelse og nedrivning af bygninger m.m. er det på denne baggrund hensigten, at bortskaffelse og nedrivning skal foretages på statens initiativ og for statens regning. Lovforslaget giver således hjemmel til, at det bliver et vilkår for erstatningen eller compensationen, at staten erhverver ret til bortskaffelse af bygninger med tilhørende bygningsinstallationer og andre aktiver i form af fast ejendom, der er omfattet af udmålingen af erstatning eller compensation efter regler fastsat i medfør af lovens § 8, stk. 3. Denne ordening svarer til det, der ville kunne gennemføres ved ekspropriation, jf. ekspropriationslovens § 2, nr. 2.

Der vil være tilfælde, hvor panthavere har sikkerhed i fast ejendom, der bliver omfattet af udmålingen af erstatning eller compensation efter regler fastsat i medfør af lovens § 8, stk. 3. I disse tilfælde er det hensigten at fastsætte regler i medfør af den foreslåede § 8, stk. 9, for de særlige erstatnings- og taksationskommissioner, der nedsættes til behandling af sagerne, som indholdsmæssigt svarer til princippet i ekspropriationsproceslovens § 23 om fordeling af erstatningsbeløb mellem rettighedshavere. Herved sikres det ved fordelingen af erstatnings- og kompensationsbeløb, at alle forringelser af panterettigheder og eventuelle andre rettigheder kompenseres fuldt ud. Der vil som følge heraf ikke blive stillet krav om samtykke fra de pågældende rettighedshavere.

Staten skal sørge for nedrivning af stalde og bygninger eller anden bortskaffelse eller flytning af erhvervede aktiver, og dette bør ske inden for en rimelig frist fra erstatningens eller kompensationens endelige fastsættelse. Det skal i den forbindelse sikres, at ejeren af ejendommen som udgangspunkt orienteres i behørig tid forud for påbegyndelse af nedrivningsarbejde m.v.

Af det foreslåede § 8 a, stk. 3, fremgår, at ved erstatning og kompensation for løsøre, herunder driftsmateriel og driftsinventar, er det et vilkår for erstatningen eller kompensationen, at staten erhverver ejendomsret til løsøregenstandene.

Den foreslåede bestemmelse vedrører løsøre, der indgår i opgørelsen af de aktiver, der ydes erstatning eller kompensation for. Staten afholder udgifterne til fjernelse og bortskaffelse m.v.

For løsøre, der ikke er indlagt i en bygning, men som udgør driftsinventar eller driftsmateriel som reguleret i tinglysningslovens § 37, er det hensigten med ordningen, at det er et vilkår for erstatningen eller kompensationen, som fastsat efter regler udstedt i medfør af § 8, stk. 3, at staten erhverver ejendomsret til sådanne aktiver, når de er omfattet af fastsættelsen af erstatning eller kompensation til minkavlere m.v.

Der vil være tilfælde, hvor panthavere har sikkerhed i løsøregenstande, der bliver omfattet af udmålingen af erstatning eller kompensation efter regler fastsat i medfør af lovens § 8, stk. 3. I disse tilfælde er det hensigten at fastsætte regler i medfør af den foreslåede § 8, stk. 9, for de særlige erstatnings- og taksationskommissioner, der nedsættes til behandling af sagerne, som indholdsmæssigt svarer til princippet i ekspropriationsproceslovens § 23 om fordeling af erstatningsbeløb mellem rettighedshavere. Herved sikres det ved fordelingen af erstatnings- og kompensationsbeløb, at alle forringelser af panterettigheder og eventuelle andre rettigheder kompenseres fuldt ud. Der vil som følge heraf ikke blive stillet krav om samtykke fra de pågældende rettighedshavere.

Staten skal sørge for fjernelse eller anden bortskaffelse eller flytning af erhvervede aktiver, og det bør ske inden for en rimelig frist fra erstatningens eller kompensationens endelige fastsættelse. Det skal i den forbindelse sikres, at ejeren af ejendommen som udgangspunkt orienteres i behørig tid forud for påbegyndelse af arbejdet hermed.

Med det foreslåede § 8 a, stk. 4, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætte nærmere regler om de forhold, som er omfattet af de foreslåede § 8 a, stk. 1-3, herunder om, at det er et vilkår for erstatningen eller kompensationen, at modtagere af erstatning eller kompensation aktivt skal bidrage og medvirke til, at staten erhverver de fastsatte rettigheder efter § 8 a, stk. 1-3. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at visse aktiver som nævnt i de foreslåede § 8 a, stk. 2 og 3, herunder efter anmodning fra den enkelte minkavler eller følgeerhvervsvirksomhed, ikke overtages og dermed heller ikke erstattes eller kompenseres.

Med den foreslåede bestemmelse kan ministeren fastsætte regler om, at modtagere af erstatning eller kompensation aktivt skal bidrage og medvirke til overdragelsen af erstattede eller kompenserede aktiver, som nævnt i de foreslåede § 8 a, stk. 2 og 3, til staten, herunder om udlevering af dokumenter, oplysninger og registreringsattester m.v. vedrørende de overtagne aktiver til staten. Manglende aktivt bidrag eller medvirken til at staten erhverver de fastsatte rettigheder, vil kunne medføre helt eller delvist bortfald af kravet på erstatning eller kompensation.

Det foreslås endvidere, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at visse aktiver ikke overtages og dermed heller ikke erstattes eller kompenseres. Der vil også kunne fastsættes regler, om at visse løsøregerstande efter anmodning fra minkavlerens eller følgeerhvervsvirksomheden ikke overtages, erstattes eller kompenseres. Bemyndigelsen kan anvendes til at fastsætte regler om, at visse aktiver, herunder særligt løsøregerstande, der har haft begrænset anvendelse i en minkvirksomhed eller minkrelateret virksomhed ikke erstattes eller kompenseres, herunder efter anmodning fra den pågældende virksomhed. Det kan f.eks. være redskaber og andre genstande, der hovedsageligt har været anvendt til andre formål end minkrelateret virksomhed. Det bemærkes, at der ved erstatning opgjort på grundlag af DCF-modellen til minkvirksomheder som anført i den politiske aftale af 25. januar 2021 om erstatning mv. til minkavlerne og følgeerhverv berørt af COVID-19, ikke kan ske fravalg af aktiver, som er omfattet af denne model.

Der henvises til afsnit 2.5.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8 b

Den gældende lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink indeholder ikke regler om, at det er et vilkår for kompensation til følgeerhverv, at staten ved fastsættelsen af kompensation efter regler fastsat i medfør af § 8, stk. 3, erhverver ejendomsret til de aktiver, der ydes kompensation for.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse som § 8 b, stk. 1, hvoraf det følger, at for følgeerhverv, som ikke er omfattet af den foreslåede § 8 a, er det et vilkår for kompensationen, at staten ved fastsættelsen af kompensation efter regler fastsat i medfør af § 8, stk. 3, erhverver ejendomsret til fast ejendom, løsøre, immaterielle rettigheder og alle øvrige aktiver, som ejes af og blev anvendt i den minkrelaterede virksomhed, uanset graden af anvendelse i den minkrelaterede virksomhed, og som der ydes kompensation for.

Antagelsen om, at bygninger, driftsinventar og driftsmateriel anvendt til minkavl ikke kan omlægges eller anvendes til andre formål, gælder ikke i alle tilfælde for følgeerhverv, herunder bygninger anvendt til anden minkrelateret virksomhed, f.eks. auktionshuse eller fabriksbygninger anvendt til bl.a. produktion af minkfoder såvel som evt. anden ikke-minkrelateret produktion. I de tilfælde, hvor en bygning kan anvendes til andre formål og derfor ikke skal nedrives, vil det være et vilkår for kompensationen, at staten skal kunne kompensere for og overtage hele bygningen inkl. grunden, hvorpå bygningen befinder sig, medmindre virksomheden frabeder sig, at nogen del af den faste ejendom kompenseres.

Baggrunden for, at grunden, hvorpå en bygning befinder sig, også vil skulle erhverves af staten, er, at staten i tilfælde af bygninger, der ikke skal nedrives, skal kunne sælge eller udleje hele ejendommen.

Hvis en følgeerhvervsvirksomhed frabeder sig at modtage kompensation for f.eks. en bygning eller et andet udeleligt aktiv, som helt eller delvis har været anvendt til minkrelateret produktion m.v., for dermed at beholde hele bygningen eller aktivet, udelukker det ikke, at følgeerhvervsvirksomheden kan ydes kompensation for andre aktiver, herunder f.eks. inventar i bygningen, som har været anvendt til minkrelateret virksomhed m.v.

Statens ret stiftes ved den endelige fastsættelse af kompensationen for det pågældende aktiv, dvs.

når der træffes endelig afgørelse om kompensationsbeløbets størrelse, herunder ved endelig dom. Såfremt der i stedet indgås forlig eller anden aftale, hvori kompensationsbeløbet fastsættes, vil kravet være indtrådt som bestemt i forliget eller aftalen.

Der vil være tilfælde, hvor panthavere har sikkerhed i fast ejendom eller løsøregerstande, der bliver omfattet af udmålingen af kompensation efter regler fastsat i medfør af lovens § 8, stk. 3. I disse tilfælde er det hensigten at fastsætte regler i medfør af den foreslåede § 8, stk. 9, for de særlige erstatnings- og taksationskommissioner, der nedsættes til behandling af sagerne, som indholdsmæssigt svarer til princippet i ekspropriationsproceslovens § 23 om fordeling af erstatningsbeløb mellem rettighedshavere. Herved sikres det ved fordelingen af erstatnings- og kompensationsbeløb, at alle forringelser af panterettigheder og eventuelle andre rettigheder kompenseres fuldt ud. Der vil som følge heraf ikke blive stillet krav om samtykke fra de pågældende rettighedshavere.

Det foreslås endvidere at indsætte en ny bestemmelse som § 8 b, stk. 2, hvorefter ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om de forhold, som er omfattet af den foreslåede § 8 b, stk. 1, herunder om, at det er et vilkår for kompensationen, at modtagere af kompensation aktivt skal bidrage og medvirke til, at staten erhverver de fastsatte rettigheder efter den foreslåede stk. 1. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at visse aktiver som nævnt i stk. 1, herunder efter anmodning fra følgeerhvervsvirksomheden, ikke overtages og dermed heller ikke kompenseres.

Med den foreslåede bestemmelse kan ministeren fastsætte regler om, at modtagere af kompensation skal medvirke og bidrage aktivt til overdragelsen af kompenserede aktiver til staten, herunder om udlevering af dokumenter, oplysninger og registreringsattester vedrørende de overtagne aktiver til staten. Manglende aktivt bidrag eller medvirken til, at staten erhverver de fastsatte rettigheder, vil kunne medføre helt eller delvist bortfald af kravet på kompensation. Delvist bortfald kan f.eks. ske for det eller de aktiver, som der ikke kan opnås adgang til m.v., som forudsat i vilkåret.

Det foreslås endvidere, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at visse aktiver ikke overtages og dermed heller ikke kompenseres. Det kan f.eks. være bygninger og løsøregerstande, som både har været anvendt til minkrelateret og ikke-minkrelateret virksomhed. Der vil også kunne fastsættes regler, om at sådanne aktiver efter anmodning fra følgeerhvervsvirksomheden ikke overtages og kompenseres.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8 c

Den gældende lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink indeholder ikke regler om, at det kan fastsættes som et vilkår for erstatning og kompensation efter § 8, stk. 3 eller regler fastsat i medfør heraf, at modtagere af erstatning eller kompensation aktivt medvirker til at give de involverede myndigheder og deres repræsentanter adgang til de erstattede eller kompenserede aktiver og den ejendom, hvorpå de befinder sig med henblik på besigtigelse, nedrivning, bortskaffelse eller anden hermed forbunden aktivitet.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse som § 8 c, stk. 1, hvorefter det kan fastsættes som et vilkår for erstatning og kompensation efter regler fastsat i medfør af lovens § 8, stk. 3, at modtagere

af erstatning eller kompensation aktivt skal medvirke til at give de involverede myndigheder og deres repræsentanter adgang til de erstattede eller kompenserede aktiver og den ejendom, hvorpå de befinder sig, med henblik på besigtigelse, nedrivning, bortskaffelse eller anden hermed forbunden aktivitet.

Der foreslås med bestemmelsen indført en adgang til at fastsætte vilkår om, at modtagere af erstatning eller kompensation aktivt medvirker til at give de involverede myndigheder og deres repræsentanter adgang til de erstattede eller kompenserede aktiver og den ejendom, hvorpå de befinder sig med henblik på besigtigelse, nedrivning, bortskaffelse eller anden hermed forbunden aktivitet.

Den, der efter regler fastsat i medfør af § 8, stk. 3, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, ansøger om eller er tildelt erstatning eller kompensation for aktiver, såsom bygninger, herunder indretninger, og anlæg samt inventar og andet tilbehør, må således aktivt medvirke til at give den relevante myndighed eller den, som myndigheden har antaget til opgaven, adgang til ejendommen med henblik på nedrivning, bortskaffelse eller anden overdragelse af de pågældende aktiver.

Manglende overholdelse af vilkår kan føre til, at kravet på erstatning eller kompensation helt eller delvist bortfalder. Delvist bortfald kan i visse tilfælde ske for det eller de aktiver, som der ikke kan opnås adgang til m.v., som forudsat i vilkåret.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse som § 8 c, stk. 2, hvorefter ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om de forhold, som er omfattet af det foreslåede § 8 c, stk. 1, herunder om krav til oprydning, friholdelse af adgangsveje og om passende varsel før påbegyndelse af nedrivningsarbejde m.v.

Staten skal sørge for nedrivning af stalde og bygninger eller anden bortskaffelse eller flytning af erhvervede aktiver, og dette bør ske inden for en rimelig frist fra erstatningens eller kompensationens endelige fastsættelse. Det skal i den forbindelse sikres, at ejer af ejendommen som udgangspunkt orienteres i behørig tid forud for påbegyndelse af nedrivningsarbejde m.v.

Det vil endvidere være muligt at fastsætte regler, hvorefter ejeren tilpligtes en oprydningsforpligtelse eller at sikre friholdelse af adgangsveje med henblik på at den forudsatte besigtigelse, nedrivning, bortskaffelse eller anden hermed forbunden aktivitet kan finde sted.

Manglende overholdelse vil kunne føre til, at kravet på erstatning eller kompensation helt eller delvist bortfalder. Delvist bortfald kan i visse tilfælde ske for det eller de aktiver, som der ikke kan opnås adgang til m.v., som forudsat i vilkåret.

Der henvises til afsnit 2.5.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8 d

Den gældende lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink indeholder ikke regler om, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om kompensation for rimelige omkostninger afholdt i perioden frem til fastsættelsen af erstatning eller kompensation efter regler fastsat i medfør af § 8, stk. 3.

Den foreslåede § 8 d er en ny bestemmelse, hvorefter ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om kompensation for rimelige omkostninger afholdt af minkavlere eller følgeerhverv i perioden frem til fastsættelsen af erstatning eller kompensation efter regler fastsat i medfør af lovens § 8, stk. 3.

I perioden frem til det tidspunkt, hvor staten erhverver ret i henhold til de foreslåede §§ 8 a og 8 b, kan der være behov for, at minkavlere følgeerhverv afholder udgifter til sikring af de aktiver, der senere bliver omfattet ved udmålingen af erstatning eller kompensation. Det kan f.eks. være udgifter til forsikringspræmier eller til nødvendig vedligeholdelse af løsøregerstande. Med den foreslåede bestemmelse skabes der mulighed for, at der kan fastsættes regler om kompensation for sådanne rimelige udgifter.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Til § 10 a

Den gældende lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink indeholder ikke regler, der generelt regulerer klageadgangen for afgørelser truffet i medfør af loven eller regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslås, at der indføres en ny bestemmelse i § 10 a om klage og klageadgang. Bestemmelsen svarer i det væsentligste til § 66, stk. 1, 2, 5 og 6, i lov om hold af dyr.

Af den foreslåede § 10 a, stk. 1, fremgår, at henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om, at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav til klagen.

Af den foreslåede § 10 a, stk. 2, fremgår, at såfremt ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter regler om andre offentlige myndigheders eller offentlige institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven, jf. lovens § 6, stk. 5, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om, at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav til klagen.

De foreslåede bestemmelser i § 10 a, stk. 1 og 2, giver mulighed for, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri ved delegation af sine beføjelser efter loven eller ved fastsættelse af regler om andre offentlige myndigheders eller offentlige institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven, jf. lovens § 6, stk. 5, kan fastsætte regler om helt eller delvist at afskære klageadgangen for afgørelser truffet efter regler i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink eller regler udstedt i medfør heraf. Hvis adgangen ikke afskæres, kan indsendelsen og behandlingen af klager reguleres. Der vil eksempelvis kunne fastsættes en frist for udnyttelse af rekursmuligheden, krav til klagens form og indhold eller regler om klagens indsendelse. Der henvises til

Folketingstidende 2003-04, tillæg A, L 100 som fremsat, side 3404.

Der gives med de foreslåede § 10 a, stk. 1-2 endvidere hjemmel til remonstration, dvs. at den myndighed, som har truffet en afgørelse, der kan påklages, kan genoptage sagen og eventuelt træffe en ny afgørelse, selv om der er indgivet klage. Myndigheden vil således kunne træffe en ny realitetsafgørelse, som giver klageren helt eller delvist medhold, uden at sagen skal forelægges rekursinstansen. Denne nye afgørelse kan påklages til rekursinstansen. Det må derfor betragtes som en administrativ lettelse både for myndighederne og for virksomheder og borgere, at en myndighed har hjemmel til remonstration. Der henvises til Folketingstidende 2003-04, tillæg A, L 100 som fremsat, side 3404.

Beføjelsen til at træffe afgørelser efter § 1, stk. 4, § 3 § 6, stk. 4, og § 8, stk. 1-2, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink eller regler fastsat i medfør heraf er ved brev af 12. januar 2021 delegeret til Fødevarestyrelsen. Det forventes, at flere af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeris opgaver og beføjelser efter lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink vil blive henlagt til Fødevarestyrelsen, herunder er det hensigten at Fødevarestyrelsen skal træffe afgørelse om og udbetale forskud på erstatning m.v. efter regler fastsat i medfør af § 8, stk. 3, ligesom det vil være Fødevarestyrelsen, der forventes at foretage udbetalinger af erstatning og kompensation, når disse er endeligt fastsat.

Det er hensigten, at ministeren i forbindelse med delegation af sine beføjelser efter loven vil fastsætte regler om, at afgørelser truffet af den myndighed, hvortil beføjelserne delegeres, ikke skal kunne påklages til ministeren.

Med forslaget til § 10 a, stk. 3, bestemmes, at afgørelser truffet i henhold til lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink eller regler udstedt i medfør heraf, hvis ikke andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør heraf, kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som behandler sagen i afdelingen omhandlet i § 3, stk. 1, nr. 8, i lov om Miljø og Fødevareklagenævnet, og kan dermed ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Efter den foreslåede bestemmelse i stk. 3 vil det være hovedreglen, at afgørelser truffet efter lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink og regler udstedt i medfør heraf kan indbringes for Miljø- og Fødevareklagenævnet, og at afgørelserne dermed ikke vil kunne indbringes for anden administrativ myndighed. Dette svarer til retsstillingen for så vidt angår de fleste sektorlove på fødevarer-, landbrugs- og fiskeriområdet, herunder § 66 i lov om hold af dyr. Bestemmelsen vil navnlig omfatte afgørelser truffet af Fødevarestyrelsen. Klager over afgørelser truffet af Fødevarestyrelsen kan således indbringes for Miljø- og Fødevareklagenævnet medmindre andet er fastsat i loven eller fastsættes i henhold til regler udstedt i medfør af loven. Den foreslåede bestemmelse om klageadgang til Miljø- og Fødevareklagenævnet vil ligeledes omfatte afgørelser truffet efter regler fastsat i medfør af § 5 i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink.

Med forslaget til § 10 a, stk. 4, fastsættes at klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen, ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 21, stk. 2-4, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter modtagelsen af klagen videresende klagen til klageinstansen. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med dennes bemærkninger til sagen og de i klagen anførte klagepunkter.

Det bemærkes, at det følger af § 7, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 131 af 30. januar 2017 om forretningsorden for Miljø- og Fødevarerklagenævnet, at klage til Miljø- og Fødevarerklagenævnet skal indbringes inden 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes klagefristen dog altid fra bekendtgørelsen.

Der henvises til afsnit 2.6.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

For så vidt angår adgangen til at klage over afgørelser truffet af de erstatnings- og taksationskommissioner, der forventes oprettet i medfør af lovens § 8, stk. 4, der med lovforslaget bliver stk. 5, såvel som afgørelser truffet af eventuelle overerstatnings- og taksationskommissioner, henvises til de nedenstående bemærkninger til § 10 b.

Til § 10 b

Den gældende lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink indeholder ikke bestemmelser, der bemyndiger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at fastsætte nærmere regler om klageadgangen ved delegation af beføjelser, der følger af loven.

Med forslaget til § 10 b bemyndiges ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at fastsætte regler om efterprøvelse af de i lovens § 8, stk. 4, 2. pkt., der med lovforslagets bliver § 8, stk. 5, 2. pkt., omtalte myndigheders afgørelser, herunder regler om:

- 1) adgangen til at påklage myndighedernes afgørelser,
- 2) at afgørelser ikke kan indbringes for domstolene, før en mulighed for administrativ rekurs har været udnyttet, og
- 3) at afgørelser skal indbringes for domstolene inden for nærmere fastsatte frister.

Med den foreslåede bestemmelse kan ministeren således fastsætte regler om efterprøvelse af de afgørelser, som træffes af erstatnings- og taksationskommissionerne, der påtænkes oprettet efter § 8, stk. 4, der med lovforslaget bliver stk. 5, såvel som afgørelser, der træffes af eventuelle overerstatnings- og taksationskommissioner, herunder regler om adgangen til af påklage kommissionernes afgørelser, at afgørelser ikke kan indbringes for domstolene, før en eventuel mulighed for administrativ rekurs har været udnyttet, og at afgørelser skal indbringes for domstolene inden for nærmere fastsatte frister.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil kunne benyttes til eksempelvis at fastsætte nærmere regler om klagefrister ved indbringelse af erstatnings- og taksationskommissionernes afgørelser for eventuelle oprettede overerstatnings- og taksationskommissioner. Bemyndigelsen kan også anvendes til at fastsætte krav om, at en mulighed for rekurs til en overerstatnings- og taksationskommission skal udnyttes, inden afgørelsen kan indbringes for domstolene, ligesom der med hjemmel i bestemmelsen vil kunne fastsættes søgsmålsfrister for indbringelse af afgørelserne for domstolene.

Det er hensigten, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri vil fastsætte regler om, at kommissionernes afgørelser ikke kan påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet eller anden administrativ myndighed.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.7.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 10 c

Den gældende lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink indeholder ikke bestemmelser om obligatorisk digital kommunikation.

Det foreslås, at der indføres en ny bestemmelse i § 10 c om, at skriftlig kommunikation skal foregå digitalt. Bestemmelsen svarer i det væsentligste til § 66 a i lov om hold af dyr.

Med forslaget til § 10 c, stk. 1, bemyndiges ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri eller til og fra myndigheder som nævnt i lovens § 6, stk. 5, og § 8, stk. 4, der med lovforslaget bliver stk. 5, om forhold, som er omfattet af loven eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Med kommunikation menes alle former for henvendelser fra virksomheder eller fysiske personer, f.eks. forespørgsler, ansøgninger og indberetninger, og alle former for meddelelser fra vedkommende myndighed til virksomheder eller fysiske personer, f.eks. anmodninger om oplysninger, afgørelser, forbud og påbud samt opkrævning af betalinger.

Det er hensigten, at visse typer af kommunikation fremover vil blive sendt via den digitale postløsning Digital Post med de retsvirkninger, der følger heraf. Det kan f.eks. komme på tale for visse afgørelser, herunder forbud eller påbud.

Øvrig kommunikation vil fremover skulle foregå digitalt på anden vis, f.eks. via mail eller digitale selvbetjeningsløsninger.

Det vil fremgå af de enkelte bekendtgørelser, der udstedes i medfør af lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, på hvilken måde kommunikationen mellem den relevante myndighed og de pågældende virksomheder eller personer fremover skal foregå.

Forslaget indebærer, at oplysningerne i en henvendelse ikke kan anses for behørigt modtaget, hvis de ikke indgives på den digitale måde, som er fastsat i de bekendtgørelser, der udstedes i medfør af lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink. Hvis oplysninger m.v. alligevel sendes eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt, at vedkommende myndighed må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

De sanktioner, der i dag er knyttet til manglende indberetning eller indsendelse i papirform, vil også finde anvendelse, når indberetning eller indsendelse ikke sker i overensstemmelse med de krav om digital indberetning, der fastsættes i bekendtgørelser i henhold til dette lovforslag.

Det er i den forbindelse uden betydning, at den pågældende oplever, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde.

Endvidere kan der fastsættes regler om, at skriftlig kommunikation til og fra den relevante myndighed skal foregå digitalt på anden måde, f.eks. via e-mail. I den forbindelse kan der stilles krav om, at den pågældende oplyser en e-mailadresse, som den pågældende kan kontaktes på i forbindelse med

behandlingen af en konkret sag m.v.

Ved kommunikation via e-mail kan der stilles krav om sikker identifikation, således at mailen afsendes med digital signatur for at sikre, at afsenderen er den, vedkommende giver sig ud for at være. Er der tale om udveksling af fortrolige eller personfølsomme oplysninger, bør dette enten ske ved krypterede mails (dette forudsætter typisk et certifikat til den pågældende myndigheds e-postadresse) eller den offentlige digitale postløsning. Der vil således også kunne fastsættes regler om, at visse oplysninger sendes til myndighederne ved krypterede mails eller via den offentlige digitale postløsning.

Der vil også kunne stilles krav om anvendelse af digital signatur eller lignende i forbindelse med andre former for digital kommunikation, eksempelvis via digitale selvbetjeningsløsninger, så den relevante myndighed har sikkerhed for, at afsenderen er den, han eller hun giver sig ud for at være.

Det foreslås endvidere, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri vil kunne fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Obligatorisk digitalisering kan være forbundet med særlige udfordringer for visse grupper af virksomheder og fysiske personer. Det er hensigten at fastsætte regler om, at det efter ansøgning vil være muligt for virksomheder eller fysiske personer opnå dispensation fra kravet om digital kommunikation, hvis specielle forhold begrundet dette.

Dispensation vil kun undtagelsesvist blive givet. Det kan f.eks. være handicappede eller stærkt ordblinde, der ikke kan betjene en computer eller personer, som bor i dele af Danmark, hvor det ikke er teknisk muligt at koble sig på internettet.

Med forslaget til § 10 c, stk. 2, bemyndiges ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign. Det kan f.eks. være brug af virk.dk ved indsendelse af ansøgninger.

Med forslaget til § 10 c, stk. 3, fastslås, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

En meddelelse anses for at være tilgængelig for adressaten fra det tidspunkt, hvor adressaten har mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Det er således uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Det vil sige med samme retsvirkninger som fysisk post, der anses for at være kommet frem, når den pågældende meddelelse m.v. er lagt i modtagerens fysiske postkasse.

Bestemmelsen finder anvendelse både på meddelelser, som frivilligt sendes digitalt, og på meddelelser, som det er obligatorisk at sende digitalt.

Bestemmelsen svarer til de gældende regler i love på Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris område, herunder § 66 a, stk. 3, i lov om hold af dyr. Om den nærmere forståelse af denne bestemmelse henvises til Folketingstidende 2013-14, tillæg A, L 28 som fremsat, afsnit 4.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.8.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 10 d

Der findes ikke regler i den gældende lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, der regulerer krav om underskrift.

For at der ikke skal kunne opstå tvivl om, at virksomheder og personer kan opfylde et underskriftskrav på anden måde end ved en personlig underskrift, foreslås der med § 10 d, stk. 1, indsat en bestemmelse om, at hvor det efter loven eller regler udstedt i medfør af loven er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri eller myndigheder, som nævnt i lovens § 6, stk. 5, og § 8, stk. 4, der med lovforslaget bliver stk. 5, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog den foreslåede stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Et underskriftskrav kan fremgå udtrykkeligt eller forudsætningsvist af de pågældende regler. Med den foreslåede § 10 a, stk. 1, vil et sådan underskriftskrav kunne opfyldes ved, at underskriveren anvender en teknik, der sikrer entydig identifikation af den pågældende, f.eks. digital signatur.

Samtidig foreslås det i § 10 d, stk. 2, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav, herunder krav om, at personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

I medfør af den foreslåede bestemmelse i stk. 2 vil ministeren kunne fastsætte nærmere regler om, hvordan kravet om personlig underskrift kan fraviges, eksempelvis ved at den pågældende underskriver et fysisk dokument og indscanner dokumentet som en pdf-fil.

I så fald kan der stilles krav om, at virksomheder eller fysiske personer, som indsender dokumenter til en myndighed uden personlige underskrifter, skal opbevare et eksemplar af det pågældende dokument forsynet med originale underskrifter, som myndigheden kan forlange at få forevist i kontroløjemed.

I medfør af bestemmelsen kan ministeren endvidere fastsætte regler om, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter. Det kan f.eks. være aktuelt i de tilfælde, hvor det er nødvendigt at fremlægge originaldokumenter med originale underskrifter, eksempelvis dokumenter, hvor der stilles krav om revisorpåtegning, eller tro- og loveerklæringer, hvor sådanne er påbudt eller tilstedt efter regler fastsat i medfør af loven.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.8.2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det følger af § 19, nr. 5, i lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevarerklagenævnet, som ændret ved § 57 i lov nr. 338 af 2. april 2019, § 23 i lov nr. 58 af 28. januar 2020 og § 73 i lov nr. 133 af 25. februar 2020, at klager over afgørelser truffet efter en række love på fødevarer-, landbrugs- og fiskeriets område er undtaget fra kravet om indbetaling af klagegebyr i § 18, stk. 1, i

lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Med lovforslagets § 2, nr. 1, foreslås § 19, nr. 5, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet ændret således, at undtagelsen fra kravet om indbetaling af klagegebyr også vil gælde ved klager over afgørelser truffet efter lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink eller regler udstedt i medfør heraf, hvor disse afgørelser kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Til § 3

Det foreslås med lovforslagets § 3, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. maj 2021.

Lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink gælder ikke for Færøerne og Grønland, og derfor gælder denne lov heller ikke for Færøerne og Grønland.

Med lovforslagets § 3, stk. 2, foreslås indført en bestemmelse om, at verserende klagesager om afgørelser truffet efter regler i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink eller regler udstedt i medfør heraf, der ikke er færdigbehandlet af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri ved lovens ikrafttræden, skal færdigbehandles og afgøres af Miljø- og Fødevareklagenævnet efter reglerne i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Miljø- og Fødevareklagenævnet vil skulle behandle sagen i afdelingen omhandlet i § 3, stk. 1, nr. 8, i lov om Miljø og Fødevareklagenævnet. Klagenævnets afgørelse i klagesagen vil ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov nr. 2185 af 29. december 2020 om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 6. --- <i>Stk. 2-4.</i> --- <i>Stk. 5.</i> Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter forhandling med vedkommende minister eller vedkommende kommunale organisation fastsætte regler om andre offentlige myndigheders eller offentlige institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven.</p>	<p>1. I § 6, <i>stk. 5</i>, indsættes efter »loven«: », herunder opgaver vedrørende nedrivning, fjernelse og bortskaffelse af aktiver som nævnt i §§ 8 a og 8 b«.</p>
<p>§ 8. --- <i>Stk. 2.</i> --- <i>Stk. 3.</i> Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter regler om erstatning og kompensation som følge af forbuddet mod hold af mink, jf. § 1, <i>stk. 1</i>, herunder erstatning og kompensation til visse følgeerhverv. <i>Stk. 4.</i> Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om behandlingen af sager omfattet af <i>stk. 1-3</i>. Ministeren kan herunder fastsætte regler om oprettelse af myndigheder, der skal behandle sagerne, og efter forhandling med transportministeren fastsætte regler om, at sagerne</p>	<p>2. I § 8, <i>stk. 3</i>, indsættes som 2. <i>pkt.</i>:</p> <p>»Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter herudover regler om, at der kan ydes kompensation til følgeerhverv, som udlejer stald- og burkapacitet til minkproduktion i Danmark, samt pelsrier, som betjener minkproduktion i Danmark.«</p> <p>3. I § 8 indsættes efter <i>stk. 3</i> som nyt stykke:</p> <p>»<i>Stk. 4.</i> Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at tilladelser eller godkendelser efter anden lovgivning er en betingelse for</p>

<p>helt eller delvis skal behandles efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.</p>	<p>tildeling og udbetaling af erstatning og kompensation efter regler fastsat i medfør af stk. 1-3.«</p> <p>Stk. 4 bliver herefter til stk. 5.</p> <p>4. I § 8, <i>stk. 4, 1. pkt.</i>, der bliver <i>stk. 5, 1. pkt.</i>, indsættes efter »stk. 1-3«: », herunder regler om ansøgning, frister, oplysnings- og dokumentationskrav samt krav om revisorattestation«, og i <i>2. pkt.</i> indsættes efter »myndigheder, der skal behandle sagerne,«: »samt om deres virksomhed og sekretariatsbistand,«.</p> <p>5. I § 8 indsættes efter <i>stk. 4</i>, der bliver <i>stk. 5</i>, som <i>stk. 6-9</i>:</p> <p> »<i>Stk. 6.</i> Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at oplysninger, der afkræves til brug for behandlingen af sager efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, skal afgives på tro og love.</p> <p> <i>Stk. 7.</i> København Fur International A/S videregiver efter anmodning fra Fødevarestyrelsen visse nærmere angivne oplysninger om minkavleres salg og afregning hos København Fur International A/S til brug for behandling af sager efter regler fastsat i medfør af <i>stk. 1 og 3</i>.</p> <p> <i>Stk. 8.</i> Krav på erstatning og kompensation efter regler fastsat i medfør af <i>stk. 3</i> kan ikke overdrages, herunder eventuelle krav på forskud på erstatning og kompensation, før kravet er indtrådt. Aftaler om sådanne overdragelser er ugyldige.</p> <p> <i>Stk. 9.</i> Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om fordelingen og udbetalingen af erstatning og</p>
--	---

	<p>kompensation, som fastsat efter regler udstedt i medfør af stk. 3, herunder om erstatningens og kompensationens fordeling mellem rettighedshavere.«</p>
	<p>6. Efter § 8 indsættes før overskriften før § 9:</p> <p>»§ 8 a. Ved fastsættelsen af erstatning eller kompensation efter regler fastsat i medfør af § 8, stk. 3, for minkavl, opdræt af mink med henblik på videresalg af levende dyr, pelseri, som har været drevet i tilknytning til en minkvirksomhed, eller udlejning af stald- og burkapacitet, er det et vilkår for erstatningen eller kompensationen, at staten erhverver ret som nævnt i stk. 2 og 3 over de aktiver, der er ydet erstatning eller kompensation for.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ved erstatning eller kompensation for fast ejendom er det et vilkår for erstatningen eller kompensationen, at staten erhverver ret til bortskaffelse af bygninger, bygningsinstallationer m.v., der er en del af den faste ejendom. Retten til bortskaffelse omfatter ret til nedrivning og fjernelse af bygninger m.v. samt ejendomsret til de bortskaffede aktiver. Staten afholder udgifterne til nedrivning og fjernelse af bygninger m.v. Staten afholder ikke andre omkostninger, herunder omkostninger til anden oprydning eller forureningsbekæmpelse. Staten oppebærer eventuelle indtægter i forbindelse med de bortskaffede aktiver.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ved erstatning eller kompensation for løsøre, herunder driftsmateriel og driftsinventar, er det et vilkår for erstatningen eller kompensationen, at staten</p>

	<p>erhverver ejendomsret til løsøregenstandene.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om de forhold, som er omfattet af stk. 1-3, herunder om, at det er et vilkår for erstatningen eller kompensationen, at modtagere af erstatning eller kompensation aktivt skal bidrage og medvirke til, at staten erhverver de fastsatte rettigheder efter stk. 1-3. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at visse aktiver som nævnt i stk. 2 og 3, herunder efter anmodning fra den enkelte minkavler eller følgeerhvervsvirksomhed, ikke overtages og dermed heller ikke erstattes eller kompenseres.</p> <p>§ 8 b. For følgeerhverv, som ikke er omfattet af § 8 a, er det et vilkår for kompensationen, at staten ved fastsættelsen af kompensation efter regler fastsat i medfør af § 8, stk. 3, erhverver ejendomsret til den faste ejendom, løsøre, immaterielle rettigheder og alle øvrige aktiver, som ejes af og blev anvendt i den minkrelaterede virksomhed, uanset graden af anvendelse i den minkrelaterede virksomhed, og som der ydes kompensation for.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om de forhold, som er omfattet af stk. 1, herunder om, at det er et vilkår for kompensationen, at modtagere af kompensation aktivt skal bidrage og medvirke til, at staten erhverver de fastsatte rettigheder efter stk. 1. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at visse aktiver som nævnt i stk. 1, herunder efter anmodning fra</p>
--	--

	<p>følgeerhvervsvirksomheden, ikke overtages og dermed heller ikke kompenseres.</p> <p>§ 8 c. Det kan fastsættes som et vilkår for erstatning og kompensation efter regler fastsat i medfør af § 8, stk. 3, at modtagere af erstatning eller kompensation aktivt skal medvirke til at give de involverede myndigheder og deres repræsentanter adgang til de erstattede eller kompenserede aktiver og den ejendom, hvorpå de befinder sig, med henblik på besigtigelse, nedrivning, bortskaffelse eller anden hermed forbunden aktivitet.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om de forhold, som er omfattet af stk. 1, herunder om krav til oprydning, friholdelse af adgangsveje og om passende varsel før påbegyndelse af nedrivningsarbejde m.v.</p> <p>§ 8 d. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om kompensation for rimelige omkostninger afholdt af minkavlere og følgeerhverv i perioden frem til fastsættelsen af erstatning eller kompensation efter regler fastsat i medfør af § 8, stk. 3.«</p>
	<p>7. Efter § 10 indsættes før overskriften før § 11:</p> <p style="text-align: center;"><i>»Klage og delegation</i></p> <p>§ 10 a. Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over</p>

	<p>myndighedens afgørelser, herunder om, at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav til klagen.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Fastsætter ministeren regler om andre offentlige myndigheders eller offentlige institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven, jf. § 6, stk. 5, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om, at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav til klagen.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Afgørelser truffet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan, hvis ikke andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør heraf, påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som behandler sagen i afdelingen omhandlet i § 3, stk. 1, nr. 8, i lov om Miljø og Fødevareklagenævnet, og kan dermed ikke indbringes for anden administrativ myndighed.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen, ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 21, stk. 2-4, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.</p>
--	--

Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter modtagelsen af klagen videresende klagen til klageinstansen. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med dennes bemærkninger til sagen og de i klagen anførte klagepunkter.

§ 10 b. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om efterprøvelse af de i § 8, stk. 5, 2. pkt., omtalte myndigheders afgørelser, herunder regler om:

- 1) adgangen til at påklage myndighedernes afgørelser,
- 2) at afgørelser ikke kan indbringes for domstolene, før en mulighed for administrativ rekurs har været udnyttet, og
- 3) at afgørelser skal indbringes for domstolene inden for nærmere fastsatte frister.

Obligatorisk digital kommunikation

§ 10 c. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri eller til og fra myndigheder som nævnt i § 6, stk. 5, og § 8, stk. 5, om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-

	<p>systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.</p> <p><i>Stk. 3.</i> En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.</p> <p>§ 10 d. Hvor det efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri eller myndigheder som nævnt i § 6, stk. 5, og § 8, stk. 5, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav, herunder krav om, at personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet, som ændret ved § 57 i lov nr. 338 af 2. april 2019, § 23 i lov nr. 58 af 28. januar 2020 og § 73 i lov nr. 133 af 25. februar 2020, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 19. Uanset § 18, stk. 1, opkræves og betales ikke gebyr for klager i følgende sager: 1-4) --- 5) Klager over afgørelser, der</p>	<p>1. I § 19, nr. 5, indsættes efter »dyrevelfærdsloven« og lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink«.</p>

<p>træffes efter de love på fødevare-, landbrugs- og fiskeriets område, som giver klageadgang til nævnet efter bestemmelserne i denne lovs §§ 49-72, 74 og 75, 77-89 og 93 og 94.</p> <p>6-7) ---</p>	
---	--